



ஞானவாசிடம்

கடவுள் துணை.

அகத்தியமகாமுனிவருக்கு
உபதேசஞ்செய்த
சுப்பிரமணியர்
ஞானம் உா.

இஃது

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகவியாபாரம்

மு. கருப்பணபிள்ளை அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

பு. எ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையாற்

பரிசோதிக்கலுற்று,

சென்னைப் புரகை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அவர்களது

நற்றமிழ்விவாக அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை]

1905.

[அனா 2.

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரகை, சென்னை.

புத்தக விளம்பரம்.

கி ள ஸ் க டி த ப் ப தி ப் பு க் க ள்.

	ரூ. அ. ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	2 0 0
மேற்படி வடகலை	2 0 0
முதலாயிரம்	0 12 0
திருவாய்மொழி	0 12 0
நித்யாநுஸந்தானம்	0 8 0
மேற்படி வடகலை	0 6 0
திருப்பல்லாண்டு வியாக்கியானம்	1 0 0
திருமாலை வியாக்கியானம்	1 8 0
குருபரம்பரை மூவாயிரப்படி	1 0 0
மேற்படி வடகலை	1 0 0
பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியாநுஷ்டான	
விதியும், திருவாராதனக்கிரமமும்	0 4 0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	0 4 0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாசரம் சரித்திரத்துடன்	0 2 0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	0 8 0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானத்துடன்	0 12 0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	0 8 0
கூரேசவிஜயம் பெரிது	1 8 0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	1 0 0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	0 1 0
இல்லறசாரசங்கிரகம்	0 6 0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவம்	0 1 0

மேற்கண்ட புத்தகங்களும், வேறு பலவித புத்தகங்களும் வேண்டியுள்ள வியாபாரிகளும் மற்றையர்களும் அடியிற்குறித்த என்னிடத்தில் நேராகவும், வால்யுபேயபில் போஸ்ட் மூலமாகவும் விலைசகாயமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு தினமும் 10-புத்தகம் மொத்தமாய் வாங்குபவர் கட்டு 1-புத்தகம் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,



பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,

நற்றமிழ்விলাச அச்சியந்திரசாலை,

16, சுவணப்பெருமாள்முதலியிதி, புரசை, சென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியர் ஞானம் உள.



கா ப் பு.

அகண்டப்ராபரமான பரையின்பாத
 னாமயனென்களா திவஸ்துபதமும்போற்றி
 தொண்டர்கள் தன்மெஞ்ஞானிபதமும்போற்றிச்
 சொல்லுகிறேன் உபசிதசமிருநாறு தன்னை
 மண்டலிகர்மகாபோகிமதிக்கவென்று
 மருளில்லா ஞானமதைமாட்டவேயான்
 கண்டவர்கள் கண்டற்கோடாலியாகக்
 கணக்காக ஞானமதைகாட்டுவோமே,

(௧)

காட்டுகிறேன் பூரணமேவெளியதாகச்
 கலங்காமல்வெளியினுட்பதமும்போற்றி
 பூட்டுகிறேன் ரவிமதியைக்காண்பதற்குப்
 புகழ்பெரியநாதாக்கள்பாதக்போற்றி
 நாட்டுகிறேன் மெய்ஞானம்வெளியதாக
 நல்வினையுந்தீவினையுமிரண்டும்போகப்
 பூட்டுகிறேன் திவக்கோல்திறந்துகாணற்
 புத்தியுள்ளபிள்ளையநீபேணிக்கேளே,

(௨)

கேளடா அகஸ்தியனே கிநபையாகக்
 கெடியானபராபரமேயொன்றேதெய்வம்
 ஆளடா அதுநீலையையறியவேணும்
 அண்டசராசங்களெல்லாந்தெரியவேணும்
 ஞானடா பூரகத்திலேறவேணும்
 நல்வினையுந்தீவினையும்போக்கவேணும்

கேளடாகருவுகோக்கொல்லவேணும்
காலனையுங்கட்டித் ததுக்கொள்ளுவாயே. (௩)

கொள்ளடாவாசியென்றேழுத்தியாகுங்
கொடியிதொருத்தவமுஞ்சித்தியில்லை
ஆள்ளடாவாசியெய்தித்துமைந்தா
ஆசியைக்கையனுதினமும்கொஞ்சில்வைத்து
மெள்ளடாமறுபடியும்யோகமபார்த்து
மேன்மையுள்ளமதைமேவிக்கொள்ளு
வள்ளடாவல்லவனுய்க்கண்டி. (௪)
வஸ்தானவஸ்ததுவுய்வாய்க்குந்தானே.

தாமடாவாசியென்றகுதிரையேறி
தத்துவங்கண்டுதொண்ணூற்றுதனையறுத்து
ஓடாடாடாத்தொள்ளிடுங்கி

ஓடாடாசியாவையென்றுமனதிறந்தங்கி
நாமடாநமனுடையபட்டணமுந்தாண்டி
நாதாந்தச்சுடரிலேநாடிச்சென்று
வாமடைவாமமதைகண்டுபோற்றி

வாலையெனுமபராபரையைமனதிறந்தங்கே. (௫)
தங்கியமனதிலேயுமநிலையாய்த்தங்கித்

தமர்கிறகுமவாசனுட்கதவுங்கண்டு
அங்கியேஆறுதலமடுக்கேதேயேறி
ஆகுவஸ்தையனுதினமுமுன்னுட்கொண்டு
ஏங்கியேயிராறுதலமுந்தாண்டி

யிடகலையுயிரிங்கலையுமீட்டழியச்செய்து
போங்கியேயிராறானந்திபுந்தாண்டிப்
பச்சைமயிலேறியுந்தான்பாடுவாபே. (௬)

பாடலேகின்னரியுமாலின்விட்டிற்
பகல்வத்திதீவிட்டிமுதற்பகலாய்தகோணும்
ஆடலேயைந்தெழுத்துமிசிலேதொணும்
மப்புறமுஞ்சங்குதொனியறிவாய்க்கேட்கும்
நாடலேதமர்கிறக்குந்தாண்டிதொணும்

நந்தியுடவீற்றிருப்புநட்புந்தொணும்
வாடலேவச்சிரமணிவிளக்குந்தொணும்
வாலையுட்கிலம்பொலியுமவாய்க்குந்தாமே. (௭)
வாய்க்குமடாமனதமுக்கையறுக்கேணும்
வஞ்சகையெனுமபுத்தியைமாய்க்கவேணும்

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உா

௩

ஏய்க்குமடாயேய்ப்பானப்பேச்சையும்மே
யீடழியக்கண்டுமுதலிறுத்தவேணுந்
நாய்க்குமடாநாய்ப்போலேதிரியவேணும்
நல்லோரைக்கண்டாக்கால்வணங்கவேணும்
பேய்க்குமடாபிரமணையேபோற்றவேணும்
பிரபலங்கள்பண்ணுமற்பிலத்துநில்லை.

(அ)

நில்லடாஒருமனதாய்நிலையிலில்லு
நித்தம்நித்தம்பிராஸூயம்நினைவாய்க்கூட்டு
அல்லடாகற்பமதையறிந்தேயுண்ணு
ஆறுவசையுடுருவியடுதேதேயேறம்
வல்லடாவாசியைதகான்மேலேனோக்கு
வயிரமங்கேயிருக்கின்றவகையுங்காணும்
அல்லடாயிப்படியேஅறிந்துகொண்டு
ஆகிவஸ்தையனுதினமுமறிவாத்போற்றே.

(ஆ)

போற்றடாகற்பமுண்டாலெனைப்போலாவாய்
பூருவத்தினஞானமெல்லாம்பொருந்தத்தோணும்
ஏற்றடாசிங்குவைத்தான்பிடித்துமைந்தா
மென்மக்களாநித்தமுந்தான்பிசங்கூட்டி
வாற்றடாபதின்முன்றுவருஷந்தானும்
மைந்தனைகற்பமதைமனதிற்கொள்ளு
சாற்றடாயாவணையுமுனக்குத்தோணும்
சண்முகந்தாமென்றுசொல்லிச்சாற்றலாமே.

(க)

சாற்றலாம்வேல்முனையுமுனக்குச்சித்தி
தவப்பொருளுமுந்தனுக்குச்சண்ணிற்கிட்டும்
ஏற்றலாம்நமன்கயற்றையறுத்துப்போடும்
நாறுதலந்தாண்டியிருக்கலாகும்
வாழ்த்தலாம்வச்சிரம்போற்றேகமாகும்
வழங்கானகருவிகளைமாளப்பண்ணும்
போற்றலாம்பூர்வகன்மவினைகள்போகும்
பொல்லாப்புவானதெல்லாம்பொருந்தானே.

(கக)

தாமென்றயென்குருவேஅருளிச்செய்தீர்
சடாட்சாநெசண்முகனைதயவாய்நீயும்
நாமென்றநற்குருவைவிட்டுச்சொல்லும்
நலமானகற்புவகைகட்டுஞ்சொல்லும்

ஊனென்றவாசியுடஒழுங்குஞ்சொல்லும்
உன்முனையைக்காணுகிறஒளியுஞ்சொல்லும்
வானென்றவானவர்க்குவலியுநாதா
வடிவேலாயிந்தவகைமாட்டுவீரே.

(சஉ)

மாட்டுகிறேன்யென்மகனேமாணுகேளு
மகத்தானகற்பமென்றமர்க்கஞ்சொல்வேன்
பூட்டுகிறேன்சிகாரமென்றநெல்லிச்சரு
புதுமையுள்ளமகாரமென்றநீருஞ்சேரு
ஆட்டுகிறஆதிவஸ்தையதிலேசேரு
யடங்காதபெண்காயாள்வஸ்துஞ்சேரு
நாட்டுகிறநாளையுந்தானென்றதாக

(சரு)

நலமானதேவியைத்தானாட்டுவாயே,
நாட்டாநாதற்கோணமுன்னையிட்டு
நலமாகவட்டமிட்டறகோணமிட்டுப்
பூட்டாமுக்கோணம்அதுமேலிட்டுப்
புகழானபிறைவட்டமேலேபோட்டு
மாட்டாயெனதாயாள்முகந்தான்வைத்து
மதிக்கவேஆறெழுத்தைஅதிலேசாத்தி
ளாட்டாசுற்பமகைமனதில்லைத்து

வாலைதனைப்பூசைசெய்துவணங்கிக்கொள்ளே,
கொள்ளவேநாதாக்கள்சாபந்திருங்

(சச)

கொடியதொருவஞ்சகங்கள்குதித்தேயோடும்
அள்ளவேயறுதலமடுத்துக்கோணும்

ஆயியுடபாதமதுஅறிவால்வாய்க்கும்

மேள்ளவேவாசியைத்தானவாங்கிமைந்தா

மேளமைபெறவேணுமென்றுமனதிறற்றங்கில்
வள்ளவேவஞ்சகத்தைக்கட்டறுத்து

மகத்தானகற்பமகைவணங்கிக்கொள்ளே,

(சரு)

கொள்ளவேமும்மூலங்கொண்டேயானும்

குமாரென்றேயெந்தனுக்குப்பேருமாச்சு

அள்ளவேஆயிரத்தெகட்டிசுழங்கண்டேன்

ஆறுகற்பமகாரமுந்தான்மடக்கிக்கொண்டேன்

வள்ளவேவாயிரத்திருவிளக்கங்கண்டேன்

வாலையுடசிலம்பொலியுமதிக்கப்பெற்றேன்

நள்ளவேநாதாந்தச்சுடரிற்சொக்கி

நாலைத்துவாசலையுமடைத்திட்டேனே,

(சச)

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-௨௩.

௪

அடைத்திடவேசிலம்பொலியுங்கேட்டேனியானும்

ஐயோகாதிரணமெடைத்துப்போச்சு

படைத்திடவேறோகமென்றலக்கம்போச்சு

பாயானமயில்மீதில்பாய்ந்துசென்றேன்

வடைத்திடவேவாசியின்மேற்சொக்கிக்கண்டேன்

வயிரமங்கேயிருக்கின்றவகையுங்கண்டேன்

முடைத்திடவேமும்முலங்கொண்டதாலே

முருகனென்றுமெய்தனுக்குப்பேருமாச்சே.

(௧௭)

போகியூராகிப்பெரிதுமானேன்

பேசாதவஸ்துவென்றுபேருங்கொண்டேன்

ஆறுகியருபவுநவெளியுமானேன்

அழிபாதவஸ்துவென்றுஅருளும்பெற்றேன்

நோகியிர்மலனுயிர்மதியுமாகி

நீங்காதபொருளாகிநிறைந்தேநின்றேன்

பாராகிப்பருமலையாய்ப்படாந்தேயானும்

பச்சைமால்முருகனென்றுபகர்ந்திட்டாரே.

(௧௮)

பகர்ந்திட்டார்பரம்பரமானசோதி

பதிவானமெய்ஞ்ஞானம்பகர்ந்தேசெய்தார்

அகர்ந்திட்டார்மும்முலம்உபதேசித்தார்

ஆறுவரையுடுருவிஅரியச்சொன்னார்

இகர்ந்திட்டாரீராறுதலமுஞ்சொன்னார்

இரவிமதிசோலையிலேஇருக்கச்சொன்னார்

தகர்ந்திட்டவிற்துவையுங்கூட்டச்சொன்னார்

சண்முகந்தானென்றுபொல்லிசாற்றினாரே.

(௧௯)

சாற்றினார்முப்முலத்ததவுஞ்சொன்னார்

சராசரங்களுள்ளதெல்லாஞ்சார்ந்தேநின்றேன்

ஏற்றினாரெனதுபிரானெனக்குமைந்தா

பெல்லையில்லாப்பேரொளியைஅறிபச்சொன்னார்

வாழ்த்தினார்வஸ்ரோடேவஸ்தாயநிற்க

வாசியென்றுவடிவேலைவருந்தியிந்தார்

ஆற்றினாரூபமணதீலையா

அடங்கிய அனுதினமும்வாழ்ந்திட்டேனே.

(௨௦)

வாழ்ந்திட்டேன்புருவமைமயத்திற்சொன்னேன்

வாசியென்றவடிவேலைவாங்கிக்கொண்டேன்

அ

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உா.

சுழ்திட்டேனிருவிழியை அடக்கச்சென்றேன்
 இயலானந்தியிலேவிரங்கிவாழ்ந்தேன்
 சார்த்திட்டேன்சங்காற்குபதேசஞ்சொன்னேன்
 தாயானவஸ்துவையுந்தாங்கியுண்டேன்
 ஆழ்திட்டேன் ஆகிவஸ்துவைக்கண்டுகொண்டேன்
 அதினுல்ல ஆறுமுகமென்றுபேரே.

(உக)

பெற்றபேர்ஒருவராதொல்லப்போமோ
 பேதையென்றுமனதிலேவைக்கப்போமோ
 அற்றபோழிகுழியில்விழ்க்கப்போமோ
 ஆறியிரும்வேறென்றுநினைக்கப்போமோ
 சித்திபெறநீநினைகள்செய்யப்போமோ
 செருவிதியெங்குந்தான் திரியப்போமோ
 அற்றபோதறுபுரத்தனைப்போற்றி
 அழகானசுடரிலேசொக்கியேறே.

(உங)

ஏறடாபதின்மூன்றுவருடமைந்தா
 யென்மகனேமுடிமூலமெண்ணிக்கொண்டு
 காரடாருவிக்கொண்டுதானுந்
 கருஞ்சாரைமெண்டுமுதற்களற்றியீயுஞ்
 சோடாசிகமென்றமௌனமுட்டித்
 திரிபுரையைனுதினமுடநெஞ்சில்வைத்து
 நேரடாபித்தமுந்தான்பிசங்குட்டி
 நர்மையுடன்பாடுகதியில்நீஞ்சுவாயே.

(உங)

நீஞ்சுவாய்கிமிஷத்திற்பெற்றியீயும்
 நிலையானபொருளதனைநினைத்துக்கொண்டு
 பாஞ்சபார்வாசியென்றபதியிலேறிப்
 பராபரத்தையனுதினமுடநெஞ்சில்வைத்து
 ஆஞ்சபாணந்தெழுததைநெஞ்சில்வைந்து
 அனுதினமுமுடிமூலமறிவாய்க்கொண்டு
 வாஞ்சபார்வாசியைத்தான்நாட்டஞ்செய்து
 வளக்கானபெண்ணுசைமனத்திறமுள்ளே.

(உச)

தள்ளடாபடுகுழியில்விழுகாதப்பா
 தாயானசிற்பரையைமறவாதேயப்பா
 அல்லடாபதின்மூன்றுவருடமட்டிம
 அழகானபோகமுந்தான் அறிவாற்றள்ளு

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உள.

௭

மெள்ளடாகடுகொடுநல்லெண்ணெயுந்தான்
 மேவியேதள்ளடாவினரந்துசொன்னேன்
 நள்ளடாபதின்மூன்றுவாண்டுசென்றால்
 நலமானவீர்துமுதற்கட்டும்பாரே.

(௨௫)

பாரென்றுபராரனேபகர்ந்துசொன்னீர்
 பதிவான்மும்மூலம்போக்கைச்சொன்னீர்
 ஆமென்றதத்துவத்தையடக்கச்சொன்னீர்
 ஆயிழையாள்போகமதைமறக்கச்சொன்னீர்
 நானென்றவாசியுடநாட்டஞ்சொன்னீர்
 நாதார்தப்பேரொளியின்நட்புஞ்சொன்னீர்
 காரென்றயோகத்தைக்கலந்துசொல்லுங்
 கருவானமந்திரத்தைக்காட்டுவீரே.

(௨௬)

காட்டுகிறேனறிவுள்ளபிள்ளைய்கேளு
 கருவாகப்பதின்மூன்றுசென்றபின்பு
 ஆட்டுகிறஅம்மென்றுமெளனமூட்டி
 ஆகிவஸ்தையனுகினைமுமறிவாய்க்கொண்டு
 நாட்டுகிறேன்பதினெட்டுமாகமைந்தா
 நலமாகவோரிடத்திலநாடிநின்று
 கூட்டுகிறகுருபதத்திற்குக்கவிட்டு
 கூசாமலமெளனத்தைக்கொள்ளுவாயே.

(௨௭)

கொள்ளவேபாசிபயராகுமாகுங்
 குறுவைநெல்பச்சரிசிதானுமாகும்
 மெள்ளவேஆவின்பால்தன்னிற்பொங்கி
 மெய்ஞ்ஞானம்வேணுமென்றுவிரும்பிகீயுந்
 தள்ளவேதித்தமொருநெரங்கொள்ளு
 தப்பாமற்பசிதானும்தளர்ந்துபோகும்
 விள்ளவேயோகமதைவிரும்பிப்பாரு
 மெய்ஞ்ஞானியென்றுவெளியேறலாமே.

(௨௮)

ஏறலமாயிரத்தெட்டிதழும்மோனும்
 என்மகனே அமுதமுந்தாங்குமுளிபாயும்
 மாரொலம்வீந்துவதுகட்டிப்போகும்
 அசையாதமணிபூகமடங்கிநிற்கும்

பாரோலம்பருமணியாய்வலுத்துபோகும்
 பச்சைமயிலுந்தனுக்குபகர்ந்துயீவார்
 நேரலம்பரகெடியுமுனக்குக்கட்டும்
 நித்தியமுமமுதந்தாணண்ணலாமே.

(உக)

உண்ணலாமதைவிட்டாற்கற்பமில்லை
 ஒருமணியாய்த்தொட்டிவைக்குமுறுதியாகத்
 திண்ணலாமதுவல்லோகற்பங்கற்பர்
 திவினைகள் தானகற்றுந்திடமாய்ச்சொன்னேன்
 நண்ணலம்வெகிடுவீதிதோணும்
 நாலேந்துவாயலையுமடைத்துக்கொள்ளும்
 கண்ணலங்கழிவியுஞ்சொருகிப்போகும்
 காரணசற்குருவென்றுகருதுவாரே.

(ஙௌ)

கருதவேயென்குருவேதடமுஞ்சொன்னீர்
 காரியமாய்வாசியைத்தான் அடக்கச்சொன்னீர்
 அருதவேயாறுதலந்தெரியச்சொன்னீர்
 அப்பாலும்போகமதையடக்கச்சொன்னீர்
 பொருதவேயெப்படிதான்வாசிதன்னைப்
 போதரவாய்க்காணுகிறபுகலுஞ்சொல்லும்
 கருதவேமும்மூலம்பிரித்துச்சொல்லும்
 கருவூரிற்காங்கயனைகருவாய்த்தானே.

(ஙக)

கருவாகச்சொல்லுகிறேன்மாணுகேளு
 கருவானகுண்டலியைமேலேனோக்கி
 உருவாகமேனோக்கிப்பார்க்கும்போது
 உத்தமனைபிடரிவழியுயர்ந்துழும்
 மருவாகநித்தமூந்தான்பிசங்கூட்டு
 அப்பனைவருடம்பதின்மூன்றுமட்டும்
 குருவாகநீயறிந்துகூர்மைபாரு
 குருவறியவாசியுந்தான்குதியாதென்றே.

(ஙஉ)

குறியாதுகுறுகாதுஉடல்தானப்பா
 கூர்மையதுள்ளாதுகுறையாதப்பா
 அழியாதுஉடல்தானுமுப்பாதப்பா
 அருபகடர்ந்தன்னிலேஅழிவாய்க்கூட்டும்

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உள.

கக

பதியாதுபதியிவிமேலேனோக்கும்
 பலபலவிதங்களெல்லாம்பாழாய்ப்போகும்
 நதியாதுநதிச்சாசைகட்டிப்போகும்
 நமனுடையநிலையெல்லாநாசமாமே.

(௩௩)

நாசமறப்பண்ணுமடாமும்முலங்கொண்டால்
 நல்வினையுந்தீவினையுமிரண்டுபோகும்
 பாசமறப்பண்ணுமடாவஸ்தையுண்டாற்
 பலபலபுத்தியெல்லாம்பாழாய்ப்போகும்
 வாசமறப்பண்ணுமடாவாசிராட்டம்
 வழக்கானசுழிமுனையும்வாரிக்கொள்ளுந்
 தூசமறத்திரியமுந்தான் தூர்ந்துபோகுந்
 துவாதசார்த்தத்திலேறிதொழுதுநில்லே.

(௩௪)

நில்லடாவாக்குமனமொன்றுநில்லு
 நிச்சயத்தைப்பற்றியினிநினைவாய்நில்லு
 அல்லடா ஆறுதலங்கடந்திரானுல்
 ஆபிரகதெட்டுமாத் தழகுமுண்டு
 வல்லடாவாசியைத்தானமேலேனோக்கு
 மைந்தனேகிழ்நோக்கமாட்டாதப்பா
 அல்லடாயிதையறிந்துசெய்தீரானுல்
 ஆத்மாவும்நியாச்சுயையாபாரே.

(௩௫)

பாரப்பாமும்முலம்பகரக்கேளு
 பாழான அன்னமுந்தான் பொசித்திரையா
 ஆரப்பாமுன்றுபங்குசுழிந்துபோச்சு
 ஆத்மாவும்உன்னைவிட்டு அகன்றுபோகும்
 நோப்பாமுன்றையுந்தான்கொண்டாயானுல்
 நிச்சயமாய்மும்முலம்நிலையிதாகும்
 தாரப்பா ஆத்மாவங்கமுன்றுபோகார்
 கள்ளினையும்ஒ நுநிலையிக்குட்டலாமே.

(௩௬)

தட்டலாங்கபடற்றசித்தனாவாய்
 கையையதேகமடாகருணையாகும்
 வெட்டலாங்காலையுமிரட்டிமைந்தா
 வேல்முனையிலேறிவினையாடலாம்நீ

தட்டலாந்தமர்திறக்கும்வாசல்தோணுந்
தாயானசிற்பரையுந்தனதேயாவாள்
முட்டலாஞ்சூரசங்கராஞ்செய்து
முடிக்கலாங்கருவிகளைமுடிக்கலாமே.

(௩௭)

முடிக்கலா முச்சுடரின் தைலத்தாலே
முதலானமனக்குளிகைமுரையாய்மைந்தா
தட்டலாந்நாதார்தந்திதன்னிலேறி
தனதாவறுந்முறையைசண்ணிப்போடு
கட்டலாங்காமத்தைநூவாய்மைந்தா
காரணமாமும்மூலங்கருணையாலே
நட்டலாந்நாதமணிஒன்றதாக
நலமாகவஸ்துவுடநாட்டந்தானே.

(௩௮)

நாட்டமுடன்கும்பகபூகமுமையா
நடுவானரேசகமுமுன்றுமொன்றாய்
வாட்டமுடனென்றாகக்கயிருய்வாங்கி
வரிசையுடன்மேனோக்கிவலுவாய்ணு
தாட்டமுடன்சதகோடிரியுந்தோணுந்
தமர்திறக்கும்வாசலங்கேதயலாய்த்தோணும்
புட்டமுடன்பூரகத்திலேறினாக்கால்
புத்திரனைபொல்லாப்புபோகுந்தானே.

(௩௯)

போகமுடாபொல்லாப்புசுவசெந்து
புத்திரனைமற்றதெல்லாநாமேயாகும்
ஆகமுடாஅறுமுகனைக்கண்டோர்க்கெல்லாம்
ஆறுவரையுநிருவிஅறிவிறசேர்க்கும்
நாகமுடாநாகமணிகானேகட்டும்
நல்வினையுந்தீவினையுமாண்டுபோகும்
பாகமுடாபாபாமுமுனக்குச்சிக்கி
பதிவாகப்பறியேரிநடத்தலாமே.

(௪௦)

நடத்துவாயோகமுந்தான் தாண்டித்தானால்
நலமானகும்பகத்திலநாடிச்செல்லு
அடத்துவாயோங்காரத்துள்ளோடுங்கி
ஆதிவஸ் துவண்டென்றும் அறிவிறந்தங்கி

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உள.

கந

முடத்துவாய்முன்னணியாய்ப்பூசைசெய்து
 மூதண்டபிரமணையுமோதித்தாக்கிக்
 கடந்துவாய்கரிமலைகருவாய்க்கொண்டு
 கருவிகளைச்சீழிந்துகடந்தேறுவாயே.

(சக)

ஏதுவாயிப்படியேஆனபின்பு
 யென்மகனேஅங்கிஷ்டமாகிப்போவாய்
 தேருவாய்கற்பூரச்சுடர்போல்திற்பாய்
 தேவியுந்தானனுதினமுந்தொண்டிசெய்வான்
 நேருவாய்பாசெதியுமுனக்குக்கிடும்
 நேரானரவிமதியுமாண்டுபோகும்
 பாருபார்பாராணுயுமாவாய்
 பழுதில்லாச்சித்தமென்றுபகரலாமே.

(சஉ)

பகரலாமென்றுசொன்னீரையா
 பதிவானய்யாகமென்றபதுமைசொல்லும்
 அகரலாமரிபிடம்அறியச்சொல்லும்
 ஐந்தெழுத்தானதையுமறிவாய்க்காட்டும்
 இகரலாம்பிராணாயமறியச்சொல்லும்
 இந்திரகிரிமலையிலேயிருக்கச்சொல்லுந்
 தகரலாந்தந்தியுடதனுவுஞ்சொல்லுஞ்
 சண்முகனேசடாட்சரனேசாற்றுவீரே.

(சங)

சாற்றுகிறேனென்மகனேமாணுகேரு
 சத்தியமாயோகமென்றதனுவைச்சொல்வேன்
 ஏற்றுகிறேன்முன்சொன்னமெளனம்பூட்டி
 யின்பமுடன்பேரொளிவுமெண்ணிக்காணும்
 வாற்றடாதித்தமுந்தான்ஒண்ணரைபிஜம்
 வளமாகபிராணாயம்வசமாய்க்குட்டி
 போற்றடாபதினெட்டுமாதமட்டும்
 புத்திரனேபிராணாயம்பொருந்திக்கட்டே.

(சச)

கூட்டியேயோகமுந்தான்பார்த்திராணல்
 குறைபாதபேரொளியைக்குணமாய்க்காண்பாய்
 ஆட்டியேஅருபவெளிநீயுமாவாய்
 ஆபிரத்தெட்டிதழ்மலரும்அறிவாய்க்காணும்

நாட்டியே அமுதமுந்தான் வடியுமைந்தா
நரகமென்றபெச்செல்லாம்நாசமாகும்
பூட்டியேபூரணம்போலிவஞ்சுந்தேகம்
புதுமைசராசாங்கமெல்லாம்போக்கலாமே.

(சுரு)

போக்கலாமைந்தெழுத்தின்வளையக்கேட்டாய்
புத்திரஜேனபந்தெழுக்கைப்பிரித்துச்சொல்லென்
ஆக்கலாருசிகாரமென்றநெல்லியொன்று
அப்பனைமகாரமென்றநீருமொன்று
வாக்கலாம்உகாரமென்றநாதமொன்று
மைத்தனைஅதாரமென்றவஸ்துவொன்று
நாக்கலாம்நாதமணிசிவந்தாமென்று
நவமாகப்பஞ்சகருயிதுதானஞ்சே.

(சுரு)

ஆச்சப்பாபிதுவல்லோகற்பங்கற்பம்
அடங்காதமுடிமுலம் அருமையாச்சு
ஏச்சப்பாசொல்லக்கேள்வெறிருக்குதென்று
யென்மகனெயென்னசொல்வேனிந்தமாற்கம்
வாச்சப்பாபினையுண்டால்வலுத்துப்போச்சு
வாசியென்றவ்வாரினாகும்போது
முச்சப்பாமுச்சற்றரிடமுந்தோணும்
முனையானசுடர்தனிவேழுழங்கலாமே.

(சுரு)

முழங்கவேகருவிகளுங்குத்தேதியோடும்
முச்சுடருமொன்றுகிழுழங்கித்திற்கும்
தழங்கவேகமுந்தான்வலுதுதுப்போருந்
தாயானசிற்பரையுந்தனதேயாவாள்
சுழங்கயில்லாசுழி முனையில்நாட்டம்வேணும்
சுண்டரிந்தோன்சித்தனவனாகவேணும்
இணங்கலாமிம்முலங்கொண்டாரானால்
யிசனுக்குமேலாகவிருக்கலாமே.

(சுரு)

இநுக்கவடாசொல்லுகிறோமின்னங்கேளு
யிகமானபூசையுந்தான்செய்யும்போது
அருக்கவடாஓம்நமசிவாயமென்று
ஆறுதலவிட்டினையுமடக்கஞ்செய்து

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உள.

கதி

பெருக்கவடாபிரணயங்கூட்டலேனும்
பிசகர்மல்கிங்குணையுட்பூட்டலேனும்
நெருக்கவடாநிர்ணயமாய்நின் றிராஜல்
நிசமாணபரகதிக்குநீஞ்சலாமே.

(சக)

நீஞ்சலாமிதைவிட்டால்கற்பமில்லை
நீத்தமுந்தானிம்மூலங்கொள்ளலேனும்
பாஞ்சாலஞ்சிகாரமுடன்மகாராமரெண்டும்
பத்தியுடன் அணுவளவுவிட்டிடா
வாஞ்சலாம்பதின்மூன்றுநுடங்கொள்ளு
வாசிபென்றமயில்மீதிலேநந்துநிலு
அஞ்சலாமைவருந்தான்பட்டுப்போவார்
ஆன்மாவைக்காணலாமறிந்துபாரே.

(சூ)

பாரப்பா அப்படியேஉண்டேன்யானும்
பலவிதயோசனைகளெல்லாம்பாழாய்ப்போச்சு
ஆரப்பாமும்மூலமறித்துக்கொண்டேன்
ஆகிலஸ்தையனுதினமும்பணிந்துகொண்டேன்
நேரப்பாயோகத்தினிலையைக்கண்டேன்
நிட்சயத்தைப்பத்தியுனிலைத்துக்கொண்டேன்
காரப்பாகருவிகளும்பட்டுப்போச்சு
கர்தனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே.

(சூ)

பேராகிஊராகிப்பெரிதுமானேன்
பின்னுமுன்னுமோடுகிறகலையுமானேன்
நேராகிநிலையாகிநின் றுக்கொண்டேன்
நிட்சயத்தைப்பத்தியெய்துநிலைத்துக்கொண்டேன்
பாராகிப்பருவதமாய்பலவிதமுமானேன்
பச்சையிலேறியுநான்பரிந்துசென்றேன்
நாராகிராதமுந்தானுண்டுகொண்டேன்
நாதனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே.

(சூ)

நாதனென்றுபேரெடுக்கவருமோசும்மா
நாடியேமும்மூலங்கொள்ளாதார்க்குக்
கரதமல்லத்தூரமல்லச்சொன்னேன்பாரு
கண்மூக்குமத்தியிலேகருதிப்பாரு

பாதமல்லோபாபகதீயுங்கிடைக்குமைந்தா
 பருமணியாய்திரேகமுந்தான் திரண்டுபோகும்
 ஆகமலலோஆறுதலமுருவியேறும்
 அதினுலேஆறுமுகமென்றுபேரே.

(ரு௩)

பேச்சிட்டுவாயினுலேபேசினாலும்
 பிழைவருமேமும்மூலம்பிரித்துச்சொன்னால்
 ஆச்சிட்டுஆதிவஸ்தையறிபாவிட்டால்
 அனலாகக்கொதித்திடுமேதேகமப்பா
 வாச்சிட்டுவாசியிலேயேருவிட்டால்
 வாரிவிடுமுன்னையுந்தான்மைந்தா சொன்னேன்
 முச்சிட்டுமுனையில்சீன்றுமுழங்கியும்
 முச்சுடராயென்றைக்குமுழங்கியில்லே.

(ரு௪)

நில்லடாமும்மூலங்கொண்டதானும்
 நிலையானவாசியைத்தானினைத்துபோற்று
 அல்லடாகற்பமுந்தான்கொள்ளாமற்றான்
 அறிவானவாசியைத்தான்மெற்றினைக்கால்
 மெல்லடாதேவமுந்தான்மொத்துப்போகும்
 மேன்மையுள்ளவாசியுந்தான்குதித்துவோடும்
 வல்லடாவல்லவனாய்க்கற்பங்கொண்டு
 வாய்வானவாசியைத்தான்வாங்குவாயே.

(ரு௫)

வாங்கியிடாவிசுவசைமதியில்கட்டும்
 வாரிவிடும்பிரமத்திலவளர்ந்தேநிற்கும்
 ஏங்கியிடமனக்கண்ணுந்தீர்த்துபோகும்
 யெல்லையில்லாப்பேரொளியுமொன்றும்வாய்க்குந்
 தாங்கியிடத்தமர்ந்திரங்கும் அமுதம்பாயுஞ்
 சண்டனென்றசூரையுஞ்சண்ணிக்கொல்லும்
 முங்கியிடமும்மூலமற்றும்போகும்
 முக்கியமாய்ச்சிவபோகம்வாய்க்குந்தானே.

(ரு௬)

வாய்க்குமோவாயாதோமென்றுநீயும்
 மனதிலேதயங்கியினி அலரவேண்டாம்
 ஏய்க்குமேஞானமெல்லாமுன்னைக்கூட
 யேகார்தப்பிரமைவந்துயிழுத்துக்கொள்ளுந்

தாய்க்குமேகாய்பதத்தையுசைசெய்து
தானவனாய்ந்தானைநிலைத்துவாழ்ந்து
காய்க்குமேகருவிகளைக்கமுற்றிப்போட்டு
காரணசற்குருவையுநீசன்கொள்ளே.

(௫௭)

கொள்ளுவேகருவிகளைக்கொன்றுபோட்டீடன்
கோளறவாசியைத்தான்கூர்த்தபார்க்கீதன்
அல்லவேயறுமுனையையறிந்துகொண்டேன்
அப்புரம்பனிமொண்டெலமுங்கண்டேன்
வல்லவேபனிரெண்டையடக்கிச்சென்றேன்
வாய்வானசமுங்காற்றில்பருவிச்சென்றேன்
மெல்லவேபுமலர்கள்வாசங்கண்டேன்

மேதினியைத்தான்படைக்கேதென்விரித்துக்கொள்ளே. (௫௮)

கேளடாமேகநிறம்பூண்டுமொண்டேன்
கேணிபெனும்முக்குழியைத்தள்ளிப்போட்டேன்
ஆளடாஅவ்வூரிவிருந்துவாழ்ந்தேன்
அகிசயங்களுள்ளதெல்லாமறிந்துகொண்டேன்
நாளடாநாள்வளப்பஞ்செய்யாமற்றான்

நந்திதனிலேறியுந்தாண்டனஞ்செய்தேன்
பாளடாபஞ்சபூநிலையுங்கண்டேன்
பாய்ந்துமயில்மீதேறிப்பரிந்திட்டேனே.

(௫௯)

பரிந்திட்டேனவ்வூரில்குடிபுகுந்தேன்
பஞ்சவர்ணப்பலாடைபரிந்துகண்டேன்
அரிந்திட்டேனாரிலடங்கினின்றேன்
ஆகிவஸ்துவானகையுமறிவாற்கண்டேன்
நெரிந்திட்டஞானநிலைதன்னைக்கொண்டேன்
கிட்சயமாயகத்துவகதினுறுதிக்கண்டேன்
அறிந்திட்டேன்வாசிவடிவேலைவாங்கி
வல்லவனுக்குபதேசமாட்டினோமே.

(௬௦)

மாட்டினேன்பூருவத்தில்கித்தினாலும்
மதலையாயனுகினமுமதிக்கப்பெற்றேன்
நாட்டினேன்சிங்குவைத்தான்பிடித்ததாலே
நமமெனமுத்துநாட்டிலேநாசமாச்சு
வாட்டினேன்வாசியிலேவளர்த்ததாலே
வாலேக்குப்பிள்ளைபென்றுமதிக்கப்பெற்றேன்
காட்டினேன்சுருநெல்லியுண்டதாலே
காரணசற்குருமென்றுசுருதலாச்சே.

(௬௧)

சுருதவேபுலியூறிற்புகுந்துவாழ்ந்தேன்
கபடற்றசித்தமென்றுசுருதலானேன்
அருதவேஆறுபிலமடுத்துக்கண்டேன்
அகினுலேஅரனுக்குஆசானுனேன்

பொருதவேபுலியூர்க்குமேர்க்கேசென்றேன்
பொல்லாப்புக்கழங்குமதைப்போக்கிவிட்டேன்
கருதவேமகராடுமன்றீரையுண்டேன்
அதனாலேகர்த்தனையுங்காணலாச்சே.

(கூஉ)

காணுகாட்சியெல்லாங்கண்டுமொண்டேன்
கருதவேவேடமுந் காண்கருதிக்கொண்டேன்
பூணுகபுரணம்பூண்டுமொண்டேன்
புகழ்மனவேடமுந் தான்தரித்துக்கொண்டேன்
நாணுககாணமெல்லாந்நாசமற்றேன்
நலனையுந்தினையுமிரண்டுபற்றேன்
தானுமயிலும்திலேறிக்கொண்டேன்
தந்திமுகன்றனக்கொயசுமிநானே.

(கூரு)

நானானவனாய்நானுமானேன்
நங்கைசிவகாமிந் துத்தனையனேன்
ஊனுனஉற்பனமாயுலகமானேன்
உள்விட்டுக்குள்ளிருக்குமொளியுமானேன்
மானுனமாயனுமாகநானுமானேன்
மாததப்பச்சையம்பாள்மதிக்கப்பெற்றேன்
ஆனுன அருபவெளிஒளியுமானேன்
ஆகிவஸ்துவானதுவுமநன்றாய்ப்பாரே.

(கூசு)

பாரப்பாலகமெல்லாம்படர்ந்துநின்றேன்
பத்தருடபங்கிலையும்பதிவாய்வாழ்ந்தேன்
ஆப்பாஅஷ்டாங்கிலையைப்பெற்றேன்
அரிதானமயக்கமதாயருளாய்நின்றேன்
நோப்பாநிறைமதிபாம்புத்தாள்விட்டில்
நிருத்தினின் நிருக்கையிலேந்தானங்கண்டேன்
காரப்பாகருக்கிடையுங்கருக்கிடையுங்கண்டேன்
கபாலமங்கேதூரத்திலிடுங்கண்டுமொள்ளே.

(கூரு)

கொள்ளடாநான்சொன்னமுலம்போலே
குருவறியச்சொல்லார்களகூர்ந்துகேளு
அல்லடாயெனைப்போலசொல்வாருண்டோ
அடங்காதமௌனித்துமுலத்தன்னை
வல்லடாவல்லவர்க்குச்சொல்லிவிட்டேன்
வழிபாதையானதொருவகைகளல்லாம்
மெல்லடாயிதையறித்துமெய்ஞ்ஞானங்கொண்டால்
மேதினியிற்சித்துவினையாடலாமே.

(கூள)

ஆலாமம்பரத்திலடுத்துயேறி
ஆயிரமுழக்கம்பத்தறியில்நின்று

பாடலாம்பதினெட்டு இராகபாலை

பருமணியிற் சென்று யசியேறிக்கொள்ளும்
நாடலாம்மாணையுக் காணுதைத்துப்போடு
நாகமென்ற பேச்சையெல்லாந்நாசமாக்கும்
காடெல்லாம்பெட்டி க்கருவழித்துப்போடுந்
கருச்சாணைவெண்சாணைகழன்றுபோமே.

(௧௭)

கழறுகின்ற நரம்பெல்லா மிருகிப்போகும்
கனமானமுழுவகக்கணையிலே
அழறுகின்ற பாசமெல்லாமற்றுப்போகும்
அருபவெளிதன்னிலைமடங்கிநிற்கும்
தளருகின்ற வாய்பகக்கிற்றானேசேர்க்குந்
தத்துவந்தொண்ணூற்றுந் தடுத்துப்போடும்
வளருகின்ற வாய்வான யோகத்தாலே
வச்சிரமிட்டதேகமாய்வளருந்தானே.

(௧௮)

வளருமடாயிற் கமுறைபறியவேணு
மாகதப்பச்சையிற் றவளரவேணும்
அளருமடா அழிகுழியைத்தள்ளவேணும்
ஆனியுட அச்சுதகைத்தெரியவேணும்
தளருமடா தாய்பகக்கைப்போற்றவேணும்
தத்தையெனும்வெளி காண்டியிருக்கவேணும்
தழறுமடா காமகதைக்கட்டவேணும்
கருளிகளைக்கொன்றுகடத்தெறுவாயே.

(௧௯)

தேருவதுவெகு வல்லவாய்ப்பேச்சில்லை
தெளிந்துசெவியோகியென்றற்றேறுவான்கரண்
மேருவதுமோதுகல்போல்பருவ மாவான்
மேலாண்பகையிலேமேளிக்கொள்வான்
ஆருவதுஆசையென்றகலக்கம்போகும்
அகஸ்தியனைஉந்தனுக்கு அறியச்சொன்னேன்
நேருவதுகட்சயமும்நிதானங்காட்டும்
நிலவவையிற்றிப்பம்போல்திற்கலாமே.

(௨௦)

நிற்கலாமென்றுமேசொன்னீரையா
நிமலனுக்குஉபதேசம்நீருஞ்சொன்னீர்
எக்கலாமீரறுகலமுஞ்சொன்னீர்
யிந்திராகிரிபர்வதத்திலேறச்சொன்னீர்
மிக்கலாம்ஆக்துமாளைஎனறேயன்றி
மேதினியில்தெய்வங்களுண்டோசொன்னீர்
பக்குவமாம்ஞானமதிபதியச்சொன்னீர்
பூவெளியிலுண்மைதனைபகருவிரே.

(௨௧)

சொல்லுகிறேன்என் மகனே மாணுகேளு
 சூட்சுமெல்லாமவனுடையசூட்சுமல்லால்
 வெல்லுதற்குவேறுமொருவிதமுங்காணும்
 வெட்டவெளியென்றுநிசம்வெளியேமைந்தா
 அல்லுகின்றஆன்மாவுண்டுநேறெதய்வம்
 அவனியிலேதெய்வமுந் தானையாயில்லைத்
 தள்ளுகிறகருவிகளைத் தள்ளினுக்காற்
 ஞானவனே தனக்குள்ளுறியலாமே.

(௭௨)

அறியலாம்பூரணமேளன்றெதெய்வம்
 அபுரூபமானதுவுமமதுதானப்பா
 தெரியலாமும்கூலங்கொண்டால்மைந்தா
 தீவினைகள் தாங்கிக்கிடெனின் துபோவாய்
 அறியலாமவழிபாக்கையிதுதானப்பா
 வஸ்துவையுங்காணுதற்குவகையிதாகும்
 பரியெல்லாம்பரிபோகும்பாலம்போகும்
 பரமெதிக்குப்பாய்ந்துயினியேறலாமே.

(௭௩)

ஏறலாமென்றுசொல்லிச்சொன்னீரையா
 யிவ்வுலகில்தெய்வகுலமென்றுசொல்லி
 பேரெலாங்கூடி ஆலயநதன்கட்டிப்
 பேசாததல்லுசகைப்பிடித்துவைத்து
 பாடுரலாம்பூசைசெய்வேத்தியஞ்செய்து
 பலருமேகூடியன்கப்பணியலாமோ
 வேறலால் அவரொருவரென்றுசொன்னீர்
 வேல்முருகாயிந்தவகையினம்புவிசீரே.

(௭௪)

விளம்புகிறேனறிவுள்ளமைந்தாருகேளு
 விதமாக அப்படியுமில்லாவிட்டால்
 நிலம்பெறவேஞானமதைப்பார்க்குத்தகாணும்
 நாட்டிலுள்ளஜெனங்களைல்லாமயோகியாவார்
 தலம்பெறவே அகையறிந்துசிவனாரையா
 தான்படைத்தவுலகத்தைமயக்கிப்பேட்டார்
 னளம்பெறவேஞானமெல்லாமுன்னுவிட்டால்
 வஸ்துவானபொருளறியாநிறுகானே.

(௭௫)

கூணப்பாகோவிலென்றுநீர்த்தெய்வமென்றும்
 காசினியிற்செம்பாலேவிக்கந்தானென்றும்

பேணப்பா உலகத்தோர்தங்களைத்தான்

பேய்போலேதிரிந்தலைப்படைத்தாரீசன்
நாணப்பாதேவையைப்பணித்திட்டாலும்

நதிகளெல்லாந்தேடிப்போய்முழுகினாலும்
ஊணப்பா உள்வீட்டுக்குள்ளிருக்கும்

மொளியுள்ளவஸ்துவைக்காண்பதரிதுகானே.

(௭௬)

காணடாயெழுத்துத்தானென்று சொல்லே

காசினியோர்செய்கின்றகதையைக்கேளு

ஆணடா அஷ்டானநியமஞ்செய்து

அனேகத்தெய்வஸ்தவந்தொழுதிட்டாலும்

தாண்டா தவமுமல்லமுத்தியல்ல

தானிருந்துவாழ்வோமென்றுநான்ஞ்செய்து

ஊணடா உருவண்டவர்கள்கோடாகோடி

உத்தமனே ஞானநிலைஉறுதிக்கானே.

(௭௭)

உறுதியாய் ஞானமதைப்பாராமற்று

ஊருண்டவர்கள்கோடானகோடிமாதா

அறுதியாய் ஞானமதைப்பார்க்கவேணு

மான்மாவையனுதினமும்சோற்றவேணும்

நிறுதியாய்ச்சித்தயதையறியவேணும்

நீழிகாலமுந்தான்வாழவேணும்

வறுதியாய்வானகயிலேநாக்கி

வகையானமும்மூலம்வருந்திக்கானே.

(௭௮)

காணப்பாமனதடங்கி அறிவிலநிலு

காரணமாய்ச்சற்குருவைக்கண்டுபோற்று

பூணப்பாமுன்சொன்னமூலமண்ணு

புவனசராசரங்களெல்லாமறிந்துப்பாரு

நாணப்பா அப்படியேயிருந்துவாழ்ந்தேன்

நந்திதரிசனங்கள்நடுவாய்ச்சின்றேன் !

ஊணப்பா உலகிலுபத்திரியமற்றேன்

ஒடுங்கானகம்மத்திலுடுங்கினேனே.

(௭௯)

ஒடுங்கினேன் ஒங்காநிலையிற்குள்ளே

யற்பனமாய்ச்சிவலிகமுள்ளேகண்டேன்

நடுங்கினேன் முழ்மூலங்கொள்ளும்போது

நாற்பத்துமுக்கோணம்நடுவாய்ச்சென்றேன்

அடங்கினேனான் மாவுக்குள்ளேமைந்தா

அடங்காதசித்தனென்று அறிவிச்சேர்ந்தேன்

தடங்கினேன்நந்திதனிலேறிக்கொண்டேன்

தாய்பதத்தையென்னுளுமபோற்றினேனே.

(௮௦)

போற்றினை மென்வுயிரும்நான் தானென்று
புக்திரினை பூர்க்கன மவினைகள் போக
ஏற்றினை முகக்கோணரவிக்குள்ளாக
வியல்பான மும்மலமேற்றித் தொண்டேன்
வாழ்ச்சினைப் பாலாணமுன்றுங்கொண்டேன்
வஸ்தானவஸ்தோடெவனங்கிச்சென்றேன்
கார்த்தநான்கருளிகளைக் கொன்றதானில
கார்க்கிகையிஸ்வரெனென்றுமெனக்குப்பேரே, (அக)

சசனாய்ளங்குமாய்ப்பரந்திரின்றேன்
இமையோக்குமெய்வமாயிருநதவாழ்ந்தேன்
வாசமாய்வாசனய்வாழ்ந்திரின்றேன்
வாய்ச்சக்திராநுமன்றெழுத்தை அறிந்துகொண்டேன்
காசினியிலியாவருமெதெளிந்துபோற்றி
கருகினை ஞானமிருதூற்றுக்குள்ளே
பாசனய்பாசமகையறுத்துப்போட்டேன்
பச்சையிலமீதெறிப்பறத்திட்டேனே, (அஉ)

பறத்திட்டேன்பாபாத்திற்பாய்க்துயேறி
பல்லாயிரங்கொடியுண்டம்பாய்ந்துசென்றேன்
அடைந்திட்டேன் அருபவெளி காணமாகி
ஆரிரக்தெக்டிமலராகிரின்றேன்
நிறைந்திட்டேனியுடைய கம்போற்றி
மீசெனென்றமூரையுமிறையாய்க்கொன்றேன்
வறைந்திட்டேன்வாய்வானகாட்டினுலே
வாகியென்றவாடிவெலைவாந்தினைனே, (அங)

வாங்கினை லெலையுர்காண்குமைசெய்து
வஞ்சனைன்றையவையுமவதைத்துக்கொன்றேன்
வாங்கியசூரியமிருத்திக்கொன்றேன்
இன்பதன் பமிரண்டையுந் தாரீக்சிப்போட்டேன்
தூங்கியேகாய்ப்புனைசெய்துக்கொண்டேன்
தயங்கியஉறமுறையைதகர்த்துப்போட்டேன்
ஒங்கியவாநிபையாடியெங்கிசின்றேன்
ஒங்கியவாயமென்றுஉரைத்திட்டேனே, (அஃ)

உறைத்திட்டநானமெல்லாம்பார்க்கலெனும்
உககமனை உகககிலிநந் தாலென்ன
துறைத்திட்டமானபொருள்கேடியென்ன
துசககட்டிபூவுலகையாண்டிமென்ன
நிறைத்திட்டமாதமுந்தான்குடங்கட்டி
நீனிலக்கிஸ்திரிந்தகிணல்வாநுவதென
புறைத்திட்டபாபாக்கைப்பத்திரீங்கள்
புராதனிசீலநெருஞ்ஞவாழ்மென்றே, (அஇ)

வாழ்வென்று அகஸ்தியனென்கையுஞ்சொன்னேன்
வாய்த்தொருநாளைமெல்லமதிக்கச்சொன்னேன்
தாழ்வென்று கேட்டாக்காலமென்னெசயலோம
தமர்க்கோயுங்கடத்தேறமாட்டாதப்பா
நாளாவந்துயமன்பிடித்துப் பாராதுகதான்
நாதார்தசொற்கமுந்தா னாராகப்பா
தாழ்வென்று நீங்களுந்தான் கெட்டுப்போனால்
தானென்னெசயவதாதா னாய்நிலை.

(அக)

தானவனாய்த்தன்மனமாய்க்கேட்கவேணும்
சச்சிதானந்தவெளிதாண்டவேணும்
ஊடுவென்ற உலகத்திலவாழ்வேணும்
உபயமகற்சிகரங்காணவேணும்
நானானவென்று கூறிபாடினாலும்
நாதார்தபேரொளிவுநடபைக்காணார்
ஆனான் ஆகிலஸ்தையறிந்துமைந்தா
அசுரர்களை தங்கனையும் அத்திடறே.

(அக)

அறுக்கவேவேணும் டாமன கழுக்கை
யறுத்தாக்காலவன்யோகியவனே சித்தன்
பெருக்கவே பிராணயங்கண்டுநீயும்
பிசகாமல் பிராணயங்கட்டிச் செய்து
தருக்கவல்லோதாயமதத்தைப்போற்றிசெய்து
தமர்க்கோயுங்கடத்தேறுவேணும் மென்று
யிருக்கவல்லோவேணும் மென்று சொன்னேன்
யிடழிந்துபோனாகாலெனவெசயவேன.

(அக)

என்னமோயெப்படியோவென்றுநீயும்
யிருந்தாக்காலவாரிவிட்டுச்சொன்னேன்பாரு
வன்னமோவாய்ப்பணமுபமூலத்தை
மைந்தனையனுதிருமுண்டுதேரு
நன்னமேநாதார்த அறிவிநசேரும்
நாலீந்துவாசலையுபடைத்துக்கொள்ளு
முன்னமேசொன்னதெருமுறைமைக்கொண்டு
மூதண்ட பிரமததில்முழங்குவாயே.

(அக)

முழங்குகின்ற சத்தமடாயிடிபோவீறும்
முற்கடருமொன்றாகமே திகழ்கொள்ளும்
அழங்குகின்ற அறுவனையுமெடுக்கேயோடும்
அப்புரமுந்தோற்றுகனைநாலியுமவீசும்
மழங்குகின்ற மனினு மணியாள்வாசலென்று
மந்திரத்தைக்கட்டி அத்துமதிக்கப்பெற்று

யிறங்குகின்றவடிவாகியிருந்துவாழ்ந்து
யீசனுக்குமேலாயிருந்துகொள்ளே.

(௯௦)

கொள்ளவென்றுஉந்தனுக்குபுத்திசொன்னேன்
குறையாதபாடுகெதியப்பெற்றேவெசாண்னேன்
அல்லவென்று அரிபிடம்பார்க்கச்சொன்னேன்
ஆயிரத்தெட்டுமலாறியச்சொன்னேன்
வல்லவென்றவாமமதையுண்ணச்சொன்னேன்
வாய்வானசுழலிலேவாழச்சொன்னேன்
மெல்லனெமயஞ்ஞானங்கூச்சொன்னேன்
மேன்மையுள்ளபாடுகெதியிலமேலிக்கொள்ளே.

(௯௧)

கொள்ளவென்றுமென்குருவேகுமரநாதா
கொடியதொருஞானமெல்லாங்கூர்ந்துசொன்னீர்
அல்லவென்றுதெய்வம்பேறிலையென்றீர்
அருபமாய்நின்றதொருளாகுமென்றீர்
வல்லதொருவஸ்தோடேவாழச்சொன்னீர்
வாழ்வானசுழல்தனிலேயிருக்கச்சொன்னீர்
மெல்லதொருமெய்ஞ்ஞானஆன்மாவாகும்
மேதினியிலிருக்கின்றதொருபஞ்சொல்லே.

(௯௨)

சொல்லுகிறெனன்மகனேநன்றுக்கேளு
சூட்சுமுள்ள ஆன்மாவஞ்சுநுதிமாக்கம
வெல்லுகிறெனன்னாலுஞ்சொல்லக்கூடா
வெட்டவெனியானதொருதொருபந்தனை
அல்லுகிறஆணுமல்லப்பெண்ணுமல்ல
அப்பனே அலியல்லசொன்னேன்கேளு
தள்ளுகிறபரிதஸஸிந்தாமல்ல
தானாகநின்றவர்தன்மைதானே.

(௯௩)

தானென்றவள்வீட்டிலிருந்தசோதி
தம்பிரான்றையரியவகையைக்கேளு
ஊனுமூன்சொன்னமூலமுண்டா
லுத்தமனேசோதிதனைஉள்ளேகாண்பாய்
நானுநாதமதையறிந்துகொண்டால்
நந்திகொலுமிருக்குமங்கேநாடிக்காண்பாய்
ஆனு அருபவெனிகாணந்தோணும்
ஆதிவஸ்தையறிவினாலறியலாமே.

(௯௪)

அறியவேயானுமினிகண்டுகொண்டேன்
அதிஞ்ஞெயறுமுதவென்றுபேரு

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உா.

உரு

பிரியலாம்பி ததிலியைப்பிடித்தகாலே
 பேசாதவஸ்துவினாபிரபலமுமானேன்
 ஸூரியலாந்ஸூரியமுந் தான் நூரகதுபேருந்
 துவாதசாந் தவிநியினின் றுலாங்குகொண்டேன்
 பரியலாமபரிமீகிலேறுக்கொண்டேன்
 பகல்மணிக்கு லுவிவீற்றிருந்திட்டேனே.

(கூடு)

வீற்றிருந்தேன்வெட்டவெளிபாசவுந்தான்
 வேசையர்களுக்காமகைகொறுநதுச்சொன்னார்
 பார்த்திருந்தேன்பருவணியாய்திரண்டபின்பு
 பாஷையர்களுக்கமுந்தான் பதிவாய்க்கொய்தேன்
 யேற்றிருந்தேனாகமெல்லாம்மேலேகொண்டேன்
 யென்னசொல்வேனிமமார்க்க வினாநான்மைந்தா
 காத்திருந்துகரோணித்ததைமேலேவாங்கிக்
 கபாலமணிவாசலையுங்கடந்திட்டோமே.

(கூடு)

கடந்திட்டேன் றசவையுங்கழித்துக்கொண்டேன்
 காரணமாமூர்த்தியென்றுங்கருதினார்கள்
 அடர்ந்திட்டேன் ம்பலத்திலாடச்செய்தேன்
 ஆச்சரியமானதையுமறிந்துகொண்டேன்
 படர்ந்திட்டேன்பராபரத்தொடொடுங்கிரின்றேன்
 பகலிவகாநாகிப்பதிவுபெற்றேன்
 நடந்திட்டேன் டனமுந்தாநாடங்கொண்டேன்
 நாநாகிரியாகியிருந்திட்டேனே.

(கூடு)

இருந்திட்டேனெனைத்தானுமீசினென்று
 எல்லோரும்பொற்றவுந்தானருளும்பெற்றேன்
 மறந்திட்டேன் மீனென்பணியைநடுமையத்தில்
 மாறாட்டாவாசியெல்லாமறைத்துப்போட்டேன்
 அறைந்திட்டேன் ஞானமெல்லாம்வனக்கேயியந்தேன்
 அபுருபமானதையுமறியச்சொன்னேன்
 வரைந்திட்டேன்பக்குவந்தானிதுகொன்னேன்
 வாதானஞானமதைநாட்டினேனே.

(கூடு)

நாட்டியடாபுத்திமதியுனக்கேகொன்னேன்
 நலமில்லாகாரியதைகவிர்க்கச்சொன்னேன்
 வாட்டியடாநெஞ்சமுக்கைவாங்கச்சொன்னேன்
 வயிரமங்கையிருக்குதென்றவழியஞ்சொன்னேன்
 நாட்டியடாநாமத்தைக்கொள்ளச்சொன்னேன்
 நந்திதனிலேயிருந்தாளச்சொன்னேன்

காட்டியடாகருவிகளைக்கொல்லச்சொன்னேன்
கபட்சித் திசுத்தனைன்றுவந்திட்டாயே.

(௨௯)

வந்திடவேவச்சிரவடிவேலுங்கிட்டும்
வழக்கானவாசியுந்தான்வழியாய்க்காணும்
தந்திடவேதமர் திரக்குமவாசல்தோணும்
தாயானசிற்பரையுஞ்சித்தியாவாள்
வீர்திடவேவீர்துவந்தான் கட்டிப்போகும்
வீரூனவீரியமுந்தணிந்துபோகும்
அந்திடவேயதிருபவெளியுமாவாய்
ஆதிவஸ்துநீயாவாயறிந்துபாரே.

(௩௦)

பாரப்பாகேசரியாள்மவுனசித்தி
பாரிலுள்ளமும்மூலம்பகர்ந்துகொண்டால்
ஆரப்பா ஆதிவஸ்துநீசாணுச்ச
யருபவெளிகண்ணிலையடங்கிநிலு
நேரப்பாநினைவான ஆசைதள்ளு
சித்திரையைப்போக்கியினினைவாய்நிலு
காரப்பாகடம்பவனத்தருகேசெல்லு
காவலர்கள் தணையுந்தான்கருவாய்க்கொள்ளே.

(௩௧)

கொள்ளடாமும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
குருவறியக்கர்மமுந்தான்குதித்தேயோடும்
அல்லடாஅம்மூலங்கொண்டராணல்
அணுவளவுதாமமுந்தானசையாதையா
மெல்லடாபதின்குமுன்றுவருடங்கொள்ள
மேதினியிற்சஞ்சரித்துவிருப்பிநிலு
வல்லடாவல்லவனையோகம்பார்த்து
வாய்வானசுமல்தன்னில்வருந்திநிலே.

(௩௨)

நில்லடாமும்மூலங்கொண்டபோது
நினைவற்றுஆசையற்றுப்பாரியுமற்றேன்
அல்லடாசாதிருவஞ்சமையமற்றேன்
ஆருயிருனுமெனவேயாகிநின்றேன்
வல்லடாபாவிஷயமதமுமற்றேன்
வையகத்தோரெண்ணையுந்தான்வணங்கப்பெற்றேன்
செல்லடா செல்வமயிலேறிக்கொண்டேன்
சிவமானகுருபதத்தைப்போற்றினேனே.

(௩௩)

போற்றிநீனுமென்றுசொல்லிச்சொன்னிரையா
புகழானமும்மூலங்கொண்டோமென்றிர்
யேற்றினதோகார்ப்பமுந்தான்கேதகத்துள்ளே
யிருக்குதென்றுமெம்பிரானெனக்குச்சொன்னிர்

வாழ்த்தினதோரிதைலிட்டாற்றற்பந்தாணும்
வைபகத்திலிருக்கின்றவகையுஞ்சொல்லுஞ்
சாததீரெந்தனுக்குத்தயவாய்ச்சொல்லும
சண்முகனே அந்தவழிசாற்றுவிசே.

(௪௪)

சாற்றுவிசேறன்விபரமாய்மைந்தாசேனாந்
தாரணியிற்றற்பமதைத்தெரியச்சொல்வேன்
ஏறுகிறதாரணியிவகற்பந்தாணும்

இருக்குமென்றுசொல்வதல்லாலில்லையிலை
வாழ்த்துகின்றவையகத்தோரோடியோடி
வாழ்வதல்லாலிலேருள்றுகற்பமில்லை
போற்றுகின்றமும்மூலக்கற்பமுண்டால்
பொய்மாய்கைதானிற்றையோருந்தானே.

(௪௫)

போகுமடாசெடிபூகற்பமல்ல

புகழான்சாக்குவகைதாணுமல்ல

ஆகுமடாஅவாவாகள்அறிவிற்குள்ளே

அடங்கிநிற்குங்கற்பமதையுண்ணுமைந்தா
நாகமடாநாதமணியங்கேநிற்கும்

நளினமென்றசாரையுந்தாணுள்ளேநிற்கும்

பாகுமடாபருவமகைக்குள்ளிருந்துயேறும்

பச்சைமால்காவலென்றுயபகார்த்திட்டோமே.

(௪௬)

பகார்த்திட்டோங்கருநெல்லிமரந்தான்கேனா

பணுரைந்துகொம்பென்றுபகார்த்தேநிற்கும்

அகார்த்திட்டவாசலதுண்பதாகும்

அரனுடையகாவலதுய்யாசொன்னேன்

இதார்த்திட்டபித்திரகிரிமாமிகாகும்

சாராறுதலமுண்டியிதுக்குமைந்தா

தகார்த்திட்டாலொன்றுக்குமாகாதப்பா

தற்பரமாய்ச்சொல்லுகிறேன்சார்த்துகேனே.

(௪௭)

கேளடாஅதபழுத்துவிழுகுனித்தந்

கெடியாகஅப்பழத்தைவிட்டிடாதே

ஆளடாஅகையெடுத்தலுண்டாயாகில்

அப்பலல்லோமும்மூலமுண்மையாச்சு

மேளடாயிப்பழத்தைஉண்ணுவிட்டால்

மெய்ஞ்ஞானியாகவுந்தான்மாட்டாய்சொன்னேன்

ஆளடாயிதையெடுத்துக்கொண்டாயானால்

ஆன்மாவும்நியாச்சுஅறிந்துபாரே.

(௪௮)

[25]

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-2ா.

பாரென்றுயிப்படியேசொன்னீரையா
 பழுதில்லாதமதைப்பகரச்சொன்னீர்
 ஆரென்றசாதிவகையைநீடுன்றர்கள்
 அவருடையராதமதையறிந்துகொள்வேன்
 கோறியநிலையாச்சொல்லவேணும்
 நிலவாமாயெந்தனுக்குஉகைக்கவேணும்
 காரதந்தகரிமுனையெக்காட்டிலேணும்
 கபடத்துநந்தனுக்குகருதுவீரே.

(நக)

கருதுகிறோங்கருமதைப்பைபைந்தாகேளு
 கன்னியர்கள்சாதியுடகபடைக்கேட்டீர்
 அருதுகிறசாதியைந்துவகைகளென்றீர்
 அதுவெல்லாமுந்தனுக்குஅறியச்சொல்வேன்
 திருதுகிறசாதியையென்றேயாகும்
 நீநிலத்திலெவரிடத்தும்நீயும்வாங்கு
 பருதுகிறசாதியெல்லாமவனையாகும்
 பராபரந்தானறியவிதுபகர்த்துவாங்கே.

(நய)

வாங்கடாயென்றாயைஉறுதியாக்கி
 மைந்தனேஞானமதையறிந்துகொண்டு
 தாங்கடாசாதியைந்துவிவாந்துகொன்னேன்
 தண்மையுந்தான்சாற்றுகிறேன் தனிவாய்க்கேளு
 ஒங்கடாவோடியுந்தானிறந்துபோகா
 உமைபானுலகத்திறுறவுஞ்செய்தான்
 தாங்கடாஅதையறியவேணுமென்று
 சனங்களைல்லாந்துறந்தார்களுங்கேளே.

(நகக)

கோடாசாதியையென்றேயாகும்
 கெடியானனுங்களைல்லாமொன்றேயாகும்
 ஆளடாநாமமெல்லாமொன்றேயாகும்
 அவனிசாசூரங்களைல்லாமொன்றேயாகும்
 நாளடாவேதமெல்லாமொன்றேயாகும்
 நாங்கென்னசாதியெல்லாமொன்றேயாகும்
 வாளடாயிதையறிந்துமைந்தாரீயும்
 வஸ்தானவஸ்தையும்கூசைகொள்ளே.

(நகஉ)

கொள்ளடாயானும்கப்படியெய்கேதன்
 குமாமென்றுபெராகிதிருத்திபெற்றேன்
 அல்லடாயென்ப்போனயுண்டிராணல்
 ஆகிலஸ்தையறிந்துகொளியொசொன்னேன்.

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உள.

௨௭

மெல்லடாசுடரினையுஞ்சொக்கிவாழ்வாய்

மேன்மையென்பரெகஜியுமேலிக்கொள்வாய்
வல்லடாவல்லவனையிருந்துநீயும்

வஸ்தானவஸ்துவிலேவளறுவாயே.

(ராகந)

வளரவல்லோவகைவகையாய்ப்புத்தொன்னேன்

வாய்ப்பானமும்நீலங்கொள்ளச்சொன்னேன்

அளரல்லோ அழிசூழியைமறக்கச்சொன்னேன்

ஆருயிருனமென்றுநீனைக்கச்சொன்னேன்

தளரவல்லோதாய்பதத்தைவணங்கச்சொன்னேன்

தன்மையாயனுதினமுமிருக்கச்சொன்னேன்

கழறுகிறகாமத்தைக்கட்டச்சொன்னேன்

கரைகாணுப்பொருளதனைக்காட்டினோமே.

(ககச)

தாட்டினோமெனப்போலேஆசானுண்டோ

கருநெல்லிமரத்தையுந்தான்கருதுகாரோ

பூட்டினேனென்னைப்போல்பூட்டுவாரோ

புதுமையல்லவெளிதறந்துபொருள்சொல்வாரோ

நாட்டினோமெனப்போலகித்தனுண்டோ

நல்லினையுந்தீனியும்றுப்பாருண்டோ

ஞாட்டினோஞ்சூரசங்காருசெய்தேன்

சுப்பிரமணியரென்றெனக்குப்பேருமாச்சே.

(ககரு)

ஆச்சப்பாஞ்சங்காருசெய்தேன்

ஆசாரங்களைதன்னையுந்தான்றுத்துப்போட்டேன்

வாச்சப்பாவாசிவடிவேலைவாங்கி

வல்லபையுந்தன்னையுந்தான்பூசைசெய்தேன்

வச்சப்பாபூசைசெய்யும்போது

யிந்திரவிவொளியினுல்பிரகாசமாச்ச

வாச்சப்பாகருவிகள் தானிறந்துபோச்ச

வச்சிரமிட்டகாயமாய்வலத்துப்போச்ச.

(ராகந)

வலுவாகிவடிவேலைவாங்கிக்கொண்டேன்

வாய்வானசுழல்கனிலேசொக்கிக்கொண்டேன்

அலுவாகிஆயிரத்தெட்டிதழுங்கண்டேன்

அடங்காதசமாதியிலேஅடங்கிக்கென்றேன்

நலுவாதநாதமணிரானங்கண்டேன்

நாறுசமானதையுங்கட்டிப்போட்டேன்

கருவாகிகருமுனையில்கறைந்தேனென்றேன்

கரைகாணுப்பேரொளியிற்கட்டுண்டேனே.

(ககச)

கட்டுண்டேமனந்தேறிக்காணலேணுந்

காவலர்களைவழங்குதலேணும்

அட்டுண்ட அறுசுவையைத் தள்ளவேணும்
 ஆசாணைக்கண்டாக்கால்வணங்கவேணும்
 மட்டுண்டமகாமேருகிற செல்லவேணும்
 மதனையாயனுதினமும்வாழவேணும்
 வட்டுண்டவகாரநிலையறிபவேணும்
 வகைவகையாய்க்கருவிகளைவதைத்துத்தள்ளே.

(௩௦௮)

வதைத்திடவேவஞ்சகங்களானதெல்லாம்
 வச்சிராதிமார்க்கத்தில்வாசிதகாச்சும்
 அதைத்திடவேயாறுதலெமெடுத்தேசென்றால்
 ஆயியுடபாதமறு அறிவால்வாய்க்குஞ்
 சதைத்திடவேசதைநாம்புமிருகிப்போகுஞ்
 சனமானஉறவினைமுறைதானேமாளும
 அதைத்திடவே அருபவெளிரியுமாவாய்
 ஆசாணப்போலவுந்தானருளுமாச்சே.

(௩௦௯)

ஆச்சப்பாமாசற்றசிக்களுவாய்
 அண்டசாசாங்கவெல்லாமாட்ச்செய்வாய்
 ஏச்சப்பாசொல்லனில்லையிந்தமார்க்கம்
 இடம்புகளையீட்டிக்கச்சொன்னேன்சொன்னேன்
 வாச்சப்பாமெய்ஞ்ஞானவெள்ளமுழுங்குவாயே
 வஞ்சகங்களனுவளவும்வைக்கவேண்டாம
 முச்சப்பாமுச்சற்றயிடமுந்தோணும்
 முக்கியமாய்ஞானவெள்ளமுழுங்குவாயே.

(௩௧௦)

முழுங்கவல்லோமுன்னணியாய்மொழிந்துசொன்னேன்
 மோசயில்லாமுனையிலநின்றமுழுங்கச்சொன்னேன்
 அழுங்கவல்லோமனத்தழுக்கையறுக்கச்சொன்னேன்
 ஆயியுடபாதமதைப்போற்றச்சொன்னேன்
 மழுங்கவல்லோமன்மதனையறுக்கச்சொன்னேன்
 மாருட்டம்பெச்சையெல்லாம்மதிக்கச்சொன்னேன்
 வழங்கவல்லோவாசியைத்தான்வாங்கச்சொன்னேன்
 வஞ்சகத்தைபூட்டுத்துமனதில்தங்கே.

(௩௧௧)

தங்கடாஜேதலத்திலோடாதையா
 தான்மத்தைச்செய்துவாமறக்காதையா
 அங்கடா அங்குஷ்டமாகத்தானும்
 அழகானமும்மூலமறிந்துசொன்னேன்
 புங்கடாபொட்டலற்போற்றிரியவேண்டாம்
 பலபகற்பமதையடுக்கவேண்டாந்
 கங்கடாசிக்ஞவையும்பூட்டியும்
 தீவகாமிபாதமதைதினந்தான்போற்றே.

(௩௧௨)

போற்றினென்புலியூரிலடுத்துச்சென்றேன்
 பொல்லாதகருவிகளைப்போக்கச்சென்றேன்
 ஏற்றினென்கலைமாறியிழுத்துக்கொண்டேன்
 ஈசனங்கேவீற்றிருந்தபிடிமுங்கண்டேன்
 வாழ்த்தினென்குச்சிவடிவேலுங்கண்டேன்
 வயிரமணிமேடையிலே... விச்சென்றேன்
 ஆற்றினென் அறுகொணவீட்டியெயும்
 அடப்பருத்து அங்கேயுந்தானிழந்திட்டேனே.

(௧௨௩)

இருந்திட்டேன்சோதியைத்தான்பார்க்கும்போது
 யெவராலும்மதிக்கரிதுயென்னசொல்லேன்
 அருந்திட்டேன்மும்மூலங்கொண்டதாலே
 அச்சுடரிலிசொக்கியினி அருளும்பெற்றேன்
 பறந்திட்டேன்பராபரத்துச்சித்தனானேன்
 பாவங்களானதையும்பறிவாய்க்கொன்றேன்
 வருந்திட்டேன்வஞ்சகங்களற்றதாலே
 வாகிவடியேயெனைக்குவாய்த்துதின்றே.

(௧௨௪)

வாய்க்குமோரசையாதமணியூகத்தை
 வலுவாக அடுத்தேறிவகையைக்கண்டு
 பேய்க்குமேயென்றசொல்லியிருந்திடாதே
 யென்மகனேபூரகத்திலெண்ணியேறும்
 பாய்க்குமேபரியேறிநடத்தச்சொல்லும்
 பாசாங்கமானதையும்பகட்டிக்கொல்லும்
 வாய்க்குமேஞானமுந்நான்வந்துகடும்
 வலுவாச்சுதேகமுந்தான்மைந்தாராரே.

(௧௨௫)

பாரப்பாஜெகதலத்தினோடினாலும்
 பஞ்சவர்ணக்குட்டிகளைப் பாரிந்திட்டாலும்
 ஹரப்பாதிர்த்தங்கனாடினாலும்
 அடிமுடியும்அரன்பாதமறிந்திட்டாலும்
 நோப்பாமும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
 நிச்சயமாய்ப்பாடுகதியுங்கிட்டாதப்பா
 காரப்பாமும்மூலங்குடிவந்தண்ணைக்
 கண்டக்காலகடத்தேறிக்கொள்ளுவாயே.

(௧௨௬)

கொள்ளவேமும்மூலங்கொண்டபேர்கள்
 கோடியிலேயொருவனடாகுறிக்கிற்பான்
 அல்லவேயறுத்தாலுமுண்ணமட்டான்
 ஆருயிருனென்றேயினைக்கமாட்டான்

நல்லவேலாய்ஞானம்பேசிபேசி

நாதாந்தப்பேரொளியில்நாடமாட்டான்
அல்லவேமும்மூலங்கொண்டரானால்
அரன்முனையிற்சொக்கியினிவாமூலாமே.

(௩௨௭)

வாமூலம்போகாமல்நமந்தாசொன்னேன்

மதனையென்சொரூபமூந்தான்மதிக்கச்சொன்னேன்
ஆழாமலாண்டுகொளவாயிந்தமாக்கம்
அடக்கமுள்ளமுனையிலேயறிவாயேறி
நாளாமல்நாள்விழப்பஞ்செய்திடாதே
நந்திகொலுவிருப்பிடத்திலநாடிச்செல்லு
பாலாகீபாமூலகம்போகவேண்டாம்
பச்சைமயிலேறியுந்தான்பரிசுவாயே.

(௩௨௮)

பரியவல்லோவேணுமடாசொன்னேன்பா

பார்தனிலேயிருந்ததிலேபலந்தானேது
அரியவல்லோமூலமதையடுத்துக்காரு
யச்சுதங்கள்செறிந்துநீ அறிவாய்சிலு
பிரியவல்லோபிரிதியைப்பிடித்துயேறு
பிசுகாமலநந்தியுட்பீடங்காணும்
நரியவல்லோநாதமதையாண்டுகொள்ளு
நாதாந்தச்சிவமணியைநாடிக்கானே.

(௩௨௯)

காண்டாகணக்கானபடியுஞ்சொன்னேன்

கயிலாயநாதரையுங்காணச்சொன்னேன்
ஆண்டாஆணுவதையடக்கச்சொன்னேன்
ஆயிரததெட்டுள்ளமலரையுச்சொன்னேன்
நாண்டாஅப்படியேபுகுந்துவாழ்ந்தேன்
நந்திகொலுவிருப்பிடத்தினாடிச்சென்றேன்
ஆண்டாஅண்டாண்டப்புகுந்துவந்து
நாதாந்தப்பேரொளியில்நாடினேனே.

(௩௩௦)

நாடினேன்ஜெகமெல்லாம்படைத்துவானும்

நாதனென்றுஜெகமெல்லோரும்பணிந்துகொண்டார்
ஆடினேன்ஜெகமெல்லோரும்நிறைந்துநின்றேன்
அண்டபராபரென்றுஅருளும்பெற்றேன்
பாடினேன் தலங்களெல்லாம்பரிந்துநின்றேன்
பகல்மதியின்மேடையிலேபதிவாய்ச்சொன்னேன்
சூடினேன்வாசியைத்தான்மலராகாகச்
சூசங்காரமுந்தான்செய்திட்டோமே.

(௩௩௧)

செய்திட்டோமெவ்வுயிரும்நானுமானேன்

சிவனுக்குமேலானசிவனுமானேன்

அர் டீடென்யவ்ஜூரிலநிவாப் ப்ரிசன்ரேன்
 ஆகிமகாமூலமென்று நநு னேபெற்றேன்
 கைதிட்டேன்கருவூரிகடக்கிந்நேன்
 கன்மமென்றபாசங்கள் கடத்திப்போட்டேன்
 மெப்திட்டமெய்ஞ்ஞானிகுருவுமர்னைன்
 மேலானபதியிலேமேயினேனே.

கரு ௨

மேவியேயெங்குமாய்நிறைந்தோமென்றிர்
 மெய்ஞ்ஞானமுழுவதையும்பெற்றேமென்றிர்
 ஆவியேமும்மூலங்கொள்ளாமற்றான்
 அதிசயமாய்சிரஞ்சீவியருஞ்முண்டேன்
 தாவியேவாசியதைப்பாராமற்றான்
 தனவானேயவனுதந்தகைமைசெய்விர்
 ஆவியே அறுமுகமேகுருவேசவாமி
 ஐயனேயிந்தவகையருளுவிரே

கரு ௩

அருளுகிறமென்மகனேமாண்கேளு
 அப்பனேசிரஞ்சீவியருளேகேட்டார்
 வருளுகிறமும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
 விடவுள்ளதேகமந்தான்மாண்டுபோகும்
 உருநெகிரஞ்சீவிகேட்டால்பீயும்
 உத்தமனேகிரஞ்சீவியுடைத்துச்சொல்வேன்
 அருளுநெபேரொளியைக்காணாதர்க்கு
 அருபமுள்ளசிரஞ்சீவியாகாதென்றே

கரு ௪

ஆகாதசிரஞ்சீவியின்வயதுகேளும்
 அப்பனே அரணக்குவையதேர்ச்சொல்வேன்
 வேகாதவிஷ்ணுவுக்குவயதுஞ்சொல்வேன்
 பிரமனுக்கும்படியேபிரித்துச்சொல்வேன்
 நாகாதநாட்டுக்குவயதுகேளு
 நாட்டிலுள்ளரவிமதிக்குநாடிச்சொல்வேன்
 போகாதபூமிக்கும்வயதுச்சொல்வேன்
 புத்திரனேயென்மகனேபொருந்திக்கேளே.

கரு ௫

கேளடர்பதினெட்டுயுகமாய்நிற்கும்
 கெடியாகதொண்ணூற்றிரண்டுக்கோடி
 ஆளடாயெல்லேருமிறப்பாரப்பர்
 ஐயனே அஷ்டகெசமிறந்துபோகும்
 நாளடர்மண்மலைகநிறந்துபோகும்
 நலமானமார்த்தரெல்லாமநாயக

வாளடாமும்மூலங்கொண்டபேர்கள்
வஸ்தானவஸ்தோடேவளருவாரே.

கருசு

வளருவார்மாயவனுமாண்டுபோவார்
மைந்தனேமகாதேவரிற்றதுபோவார்
தளருவார்செகமெல்லாந்தகர்ந்துபோகுந்
தானானசிரஞ்சினியுந்தழைப்பாரப்பா
அளருவார்முமமூலங்கொள்ளாவிட்டால்
ஆருமிருமப்படியேமடிந்துபோகும்
அளரவேயிப்படியேதிரிந்துதானும்
அல்லோருமாண்டார்களனர்த்தந்தானே.

கருசு

தானென்றமும்மூலங்கொண்டுதானுஞ்
சாகாதவஸ்தோடேசார்ந்தேறிற்பார்
ஆனென்றஅருபவெளிதானுமாவாய்
ஆழியாதவஸ்தோடேயறிவாய்நிற்பாய்
ஊனென்றஉடல்தானுமழியாதப்பா
ஒருநானுஞ்சாகாமலுறுதியாவாய்
நானானுவென்றுகவிபாடினாலும்
நாதாந்தப்பேரொளிவுநட்பைக்காணார்.

கருசு

காணுமல்லமாந்தரெல்லாமிற்றதுபோனார்
சபடமறச்சொல்லயில்லைகருவாய்க்கேளு
ஆனானமும்மூலமடுத்துக்கொண்டால்
அழியாதவஸ்துவுடன்வஸ்தாய்நிற்பார்
ஊனானவுபத்திரியம்நாடாதப்பா
உலகமெல்லாஞ்சித்துவிளையாடிக்கொள்வாய்
ஆனானஆண்பிள்ளையானுற்கேளு
அம்பலத்திலெறியாமலறிவாய்க்கொள்ளே.

கருசு

கொள்ளென்றுயென்குருவேகுமராசொன்னீர்
கூறுலகிலெல்லோருமிறப்பாரென்றீர்
அல்லென்றுஅண்டமெல்லாமிடியுமென்றீர்
அருபமட்டுந்தானழியமாட்டாதென்றீர்
வல்லென்றுவல்லவன்தானழிவானென்றீர்
மகாசித்தரிருக்கின்றவனையைச்சொல்லும்
நீல்லென்றுஅண்டமெல்லாமிடியும்போது
நிசமானசித்தருடநிலையைச்சொல்வீர்.

கருசு

கொல்லுகிறேனறிவுள்ளகுழந்தாய்க்கேளு
சயமானசலந்தானுங்கொதித்தபோது

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உர.

நதி

விள்ளுகிற சுவத்தே கோடே விரிவாய்நிற்பான்
விதமான அக்கினியாயுகந்திப்போது
அல்லுகிற அக்கினியாய்வளர்ந்தேநிற்பார்
அப்பனெனசெகமெல்லாநிறந்துதானால்
வல்லுகிறவஸ்தோடேவளர்ந்தேநிற்பார்
வகையானமும்மூலயோகிதானே.

கசக

தானுகிதானவனுபவளர்ந்தேநிற்பார்
தவமானமும்மூலத்தருகும்பாவே
வானுகிவான்முடிவுவளர்ந்தேநிற்கும்
வல்லோராயென்றைக்கும்வளர்ந்தேநிற்கும்
ஆணையழியாதபொருளாய்நிற்பாய்
ஆயிரத்தெட்டிதழாவமலருக்குள்ளே
ஊனுனமுத்தமர்க்குமும்மூலங்கிடும்
உலகத்திலிதைநிற்பமாட்டாசென்றே.

கசஉ

மாட்டாக்கென்றுசொல்லிமதிக்கவேதான்
மண்ணுமண்ணுமிடிந்துயினிமாருமென்றீர்
பூட்டாகவஸ்தொன்றுஅழியாதென்றீர்
பூரணமாயோகியுந்தானழியாதென்றீர்
நாட்டாகசெகமெல்லாம்மடிந்துதானால்
நலமாகபடைக்கும்வகைநமக்கேசொல்லுங்
காட்டாகக்கருமானமறியச்சொல்லுங்
கரைகாணுதுட்பொருளைக்கருவாயுண்ணே.

கசந

உண்ணவேயென்மகனேமாணுகொரு
உற்பனமாய்ப்படைக்கும்வகையுருதிசொல்வேண்
திண்ணவேதெவியுந்தான்வசத்திலின்று
திருநடனம்புரியவுந்தான்வருவான்பாரு
நண்ணவேஅவன்பதத்தைச்சீசுந்தேதன்யாணும்
நலமானபுமிபைத்தான்பெருக்கிவாழ்ந்தேன்
அன்னையேஅந்நையுந்தான்பெருகுவாளாம்
அண்டமெல்லாம்பெற்றுயினிஅருளுவானே;

கசச

அருளவேஅந்நையுந்தான்பணிந்துபாணும்
ஆத்தானேஅவர்தனக்குப்பநரிசெய்தான்
திருளவேதிருக்கண்ணுங்கொடுப்பென்யாணும்
திருமந்திரஉபதேசத்தியானஞ்செய்தேன்
அருளவேமும்மூர்த்திதனைப்படைத்து
அண்டமெல்லாம்அரசாகஆண்டுக்கொள்வார்
வருளவேமந்திரங்குந்தனைப்படைத்து
வையசுத்திதார்வணங்கும்படிமருவுவாரே.

கசரு

ந.சு.

சுப்பிரமணியர் நூலம்-உ.ந.

வணக்கமே அளித்தியைப்படைத்த த் தரணு
மரந்தருக்குமாய்கைகளைக் கூடச் செய்வார்
இணக்கவே அண்டத்தைக்கோட்டைச் செய்வார்
யியலாண அறுசுவையையடுத்துயிவார்
தழங்கவே புத்தகணந்தனைப்படைப்பார்
தானானமேருவென்றாந்தளத்தைச்செய்வார்
அணங்கவே வசக்களையும்படைத்துத்தானும்
அரணென்றுபெராகியருளுவாரே.

கசுக

அருளுகிறபேச்செல்லாம்யான் தானையா
அவனியெல்லாம்படைத்ததுவும்யான் தானையா
அருளுகிறபேச்செல்லாம்யான் தானையா
யிசனென்றுகொல்லுவதும்யான் தானையா
வருளுகிறவாய் வெல்லாம்யான் தானையா
வையகத்தில்கடப்பதெல்லாம்யான் தானையா
உருளுகிற உற்பனமும்யான் தானையா
உடையவன் தானென்றதுவும்யான் தானைச்சே.

கசுன

ஆச்சப்பா உருவாகித்திருவுமாகி
அண்டசராசரங்களெல்லாம்பிறைந்துநின்றேன்
பூச்சப்பாமனமாகி ஒன்றாகி
புவிதனிலேமதிதேய்ந்துரவியிந்நீடி
வாச்சப்பாவாகியென்றமயிலினுவே
வஸ்தானவஸ்தாகமேலேநின்றேன்
மூச்சப்பாமூச்சற்றயிடமுங்கண்டேன்
முருகனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே.

கசஅ

ஆச்சென்றுயென்றருவேயறிபச்சொன்னீர்
அரன்றையுமின்றீரதுவுஞ்சொன்னீர்
வாச்சென்று அரனுக்குப்பின்னையென்று
வையகத்தோர்கொல்லுகிறவகையைச்சொல்லும்
மூச்சென்றுமுக்கண்ணர்க்குபதேசித்த
முறையைத்தாமெந்தனுக்குமொழியவேணும்
வாச்சென்றுயிந்தவகையிபரமெல்லா
வலுவாகவெந்தனுக்குவழுத்துவீரே.

கசக

வழுத்துகிறேனென்மகனேமாணுகேளு
வல்லவர்க்குப்பின்னையென்றவகையுஞ்சொல்வேன்
அழுத்துகிறஆத்தானை அவர்க்கேயிந்தேன்
அதினுவே அரனுக்குப்பின்னையென்றார்

தெரழுத்துகிற அவனாயுந்தாநின்றபாலுந்
துய்யவெளியுபதேசந்தரந்துசொல்லி
வழுத்துகிறேனதனிலே ஆசானென்று
அல்லோருமெனத்தானுமருளினரே.

கருய

அருளினதோர்கூத்தெல்லாமவரேயாகும்
அவனிசராசரங்களெல்லாமவரேயாகும்
உருளினதோருற்பனமுமவந்தானாகும்
உன்னிட்டுக்குள்ளிருக்குமொளிவுமாகும்
வருளினதோர்வாய்வெல்லாமவந்தானாகும்
வையகத்தோர்நடத்தையெல்லாமவந்தானாகும்
உருளினதோருலகமெல்லாமவந்தானாகும்
உற்பனமாய்வெட்டவெளியாச்சுபாரே.

கருக

பாரப்பா அண்டசராசரமுமாகி
பல்வோர்ப்பாஷைகளாய்நிறைந்துநின்றார்
ஆரப்பாவேதமுந்தானுண்டாக்கி
யவனியெல்லாம்வெவ்வேறுயருளாய்நின்றார்
காரப்பாகருளிகளாய்ப்படர்ந்துநின்றார்
காலனென்றும்பேராகிக்கபடமானார்
ஆரப்பாஅதுவெல்லாமான்மாவாகும்
அண்டமெல்லாந்திருக்கத்துஆடினாரே.

கருஉ

ஆடினதோர்கூத்தெல்லாமண்டர்மெச்சி
அருபவெளியானதிலேயடக்கமரனார்
மாடினதோர்கூத்தெல்லாம்நாதர்மெச்சி
நடனமதுபுரிந்துவிட்டார்நாதரேதான்
வாடியெங்குந்தேடியேயலைத்திட்டாலும்
வஞ்சகரைக்காணரிதுமைந்தாசொன்னேன்
பாடினதோர்மும்முலம்பகர்த்துகொண்டால்
பருபரனையறியலாம்பாய்ந்துபாரே.

கருங்

பாரேமுபுவனமுமாய்ப்படர்ந்துநின்று
பஞ்சரத்னக்கூட்டலும்பரிந்தேநின்றால்
ஆரேதுஅவனிசராசரமுமாகி
அழகானகிஷ்ணுவாயருளாய்நின்றார்
காரேதுகயராகிவருணனாகி
கண்ணுக்குமுகம்ருமத்தற்கருத்தாய்நின்றார்
வாரேதுவாலையென்றசொரூபமாகி
வையகத்தோர்தங்கனையுமயக்கினாரே

கருச

மயக்கியேயாசைவலக்குள்ளேயாடி
மருவியேமாந்தர்கனையெய்க்கிப்போட்டார்

அயக்கியேயாருயிருமவருமாகி

அதுமுகவரென் துகொல்லிப்பேருமிட்டு
முயக்கியேமூவுலகுமொன்றாய்கின்ற
முருகனென்றுபேருமிட்டுமுற்றமையானேன்
தயக்கியேதந்திமுத்தநுஷுமானேன்
தாயானசிற்பரையுமயா னுமாச்சே.

கருதி

ஆச்சப்பா ஆறுதலமைபுருக்குள்ளே

அறிவான் ஆன்மையநிந்துகொண்டேன்
ஏச்சப்பாயிடகலைநிகலையிரண்டும்
இயல்பாகவாங்கியினியிழுத்துக்கொண்டேன்
வாச்சப்பாவாசிவடிவேலுங்கொண்டேன்
மாறுதசிரஞ்சிவீவரம்வாங்கிக்கொண்டேன்
பூச்சப்பாமுக்கணையமுக்கிப்பார்த்து
முன்னனியா னுமினிக்கண்டேனே.

கருது

கண்டபடிகாணவென்றால்சொல்லப்போமோ

கருவானமும்மூலக்கருவைத்தானும்
அண்டர்கள் முனிவர்களுந்தேடித்தேடி
ஆத்தானைப்பூசைசெய்துபேருபெற்றார்
வண்டபடிவாமத்தையுண்டுகொண்டு
வஸ்தானவஸ்துவையும்வாங்கினின்றே
மண்டலீகர்மண்டலர்கள்மனோன்மணியைக்கண்டு
மகத்தானவாசியைத்தான்மாட்டினாரே.

கருதி

மாட்டினார்கும்பகத்தில்திக்கக்கொன்னேன்

மாறாமலமுதமனையுண்ணக்கொன்னேன்
பூட்டினேன்புருவமையத்தமர்திறந்து
பொல்லாதகருவிகளைப்போக்கச்சொன்னேன்
ஆட்டினேன் அண்டரண்டவெளியிற்குள்ளே
யரும்பொருளாயனுதினமும்வாழ்ச்சொன்னேன்
காட்டினேன்கருவையெல்லாந்திறந்துமைந்தா
கபடத்தபூரகத்தைக்கண்டுகொள்ளே.

கருதி

கொள்ளடாவெளிதாண்டி ஒளிவுதாண்டி

குமரகுருபதமானவெளியுந்தாண்டி
அல்லடாஅருபமுள்ளமலரிற்சென்று
ஆயிரத்தெட்டிதழ்மலரையநிந்துகொண்டு
மேல்லடாமேலானனிட்டிற்சென்று
மேதினியுநம்முதென்றுமேவிக்கொண்டு
எல்லடாசுவாசியைத்தான்வாசியைக்கொண்டு
வச்சிதவடிவேலுனக்குவாய்க்கும்பாரே.

கருது

வாராதபேச்சையெல்லாஞ்சொல்லவில்லை
 வாய்வானசுடரையுந்தானவரங்கிச்சொன்னேன்
 தேராதபேர்களுக்குத்தெளிவதேது
 தினந்தினந்தான்பார்த்தாலும்வருவதேது
 காராதசிஷனுக்குக்குருவங்கேது
 கைமுறைபைவிட்டாக்காந்கணக்கங்கேது
 நேராதபேர்க்குப்பரகெதிதானேது
 ரிட்சயத்தையறிந்தாக்கால்ஞானியாச்சே.

கக௪

ஆச்சப்பாகமலபதிமலையிற்றுள்ளே
 அறிகோடிவருஷமந்தாஅடங்கிநின்றேன்
 ஏச்சப்பாராலானபதியைத்தான்
 எண்ணுமல்லஸ்துவையுமிழ்த்துக்கொண்டேன்
 வாச்சப்பாவஸ்தானவஸ்துவையும்தான்
 மடிவான் தும்பைமலர்வடிவைக்கண்டேன்
 ஏச்சப்பாயெங்குமின்னவெளியாப்பிற்கு
 மிதுமலர்போலமதிதனிலையிருக்கும்பாரே.

கக௫

பாரடாரவிமதியைக்கண்ணதாகப்
 பலகலையும்நாதமதைமாலையாக
 ஆரடாதனித்திருந்தஆன்மாவைத்தான்
 ஆயிரத்தெட்டிதழ்மலையறிநிற்கண்டேன்
 நேரடாஅவருடையநிலையைப்பார்த்தால்
 நேரமொருவண்ணமாய்நிலையாய்க்காட்டும்
 ஆரடாஅவருடையவடிவைத்தானும்
 யாராலுமறிந்துயினிச்சொல்லப்போமோ.

கக௬

சொன்னனடாபூரணமெனியதாகச்
 சொருபமாயிருக்கின்றிலையுஞ்சொன்னேன்
 அண்ணலடாஅவருடையவடிவைச்சொல்வேன்
 ஆன்மாவாய்நிறைந்திருக்குமறிவுஞ்சொன்னேன்
 நண்ணடாநாற்பத்துக்கோணஞ்சொன்னேன்
 நாலைந்துவாசலையுமடைக்கச்சொன்னேன்
 விண்ணடாவிஷ்ணுவுடன்பரஞ்சொன்னேன்
 விதிபுக்கும்வகைகளெல்லாம்வீசினைனே.

கக௭

வீசினேனிம்மற்கம்பாரும்ற்றான்
 விடமானசமையத்தோர்மேவிக்கேட்டார்
 ஆசியேவாசியைத்தானடுத்தேகண்டார்
 அழகானமும்மூலமறிவாய்க்காணார்

தூசியேயினமென்றுசொல்லியல்லோ
தூளாகிசெத்தவர்கள் துலையாதப்பா
ஆசியேமும்மூலங்கொள்ளாமற்றான்
அழகானசமையத்தோரிற்றிட்டாரே.

ககௌ

இரந்திட்டாரினமென்றுசொல்லினமந்தா
யிடம்பாலேசமையத்தோரிற்றதுபோனார்
அரைந்திட்டமும்மூலங்கொள்ளப்போர்கள்
அருப்பவெள்தன்னையுந்தானறியமாட்டார்
நிறைந்திட்டமும்மூலங்கொண்டானாகில்
நிசமான ஆன்மாவைநிலைக்கக்காண்பான்
பரந்திட்டபராபரத்தைபிடித்தேயேறிப்
பாய்ந்துமயில்மீதேறிபறிவுவாயே.

ககூறு

பரியவாயினக்கமாய்ச்சொன்னதெல்லாம்
பரலகனேவுனக்காகப்பற்றிச்சொன்னேன்
அறியவடாஅடிமுடியுந்தெரியச்சொன்னேன்
ஆயிரமுழுக்கம்பத்தினுதிசொன்னேன்
பிரியவடாகருவிகளைநீக்கச்சொன்னேன்
பேசாதவஸ்துநிலையிடுத்துச்சொன்னேன்
வரியவடாவாசியுடறுணக்கஞ்சொன்னேன்
வாய்வானசுழல்தனிலேவருந்திநில்லே.

ககூகூ

நில்லடாஒருமனதாய்நிலையிலின்று
நீசனென்றகாலையுந்நிகழ்த்திப்போடு
அல்லடாகேசலியாள்மவுனம்வாய்க்கும்
ஆயிரத்தெட்டுமலரழகாய்க்காணும்
வல்லடாகருவூரில்வளர்ந்தேறிந்பாய்
வாய்ப்பானவயிரத்திருவிளக்கைக்காண்பார்
இல்லடாபிராறுதலமுந்தோணும்
இந்திரநிரிபருவத்திலிருக்கலாமே.

ககூகூ

இருக்கலாம்அநேகநாள்மட்டுமெந்தா
இயலானவஸ்துவந்தானிருக்குமட்டும்
பெருக்கலாம்பிரணவத்தோடாரெழுத்தும்
பிசகாமதுன்மனையில்பிலத்துப்போகும்
அருக்கலாமழகானகெதையைக்கூட
அசுரர்களைதங்கனையும்றுத்துப்போடும்
நெருக்கலாம்பரகெதியுந்நிறைந்தேகாணும்
நிச்சயமாயான்மாவில்திலைக்கலாமே.

ககூஅ

நிலைக்குமோநிலையாதுவென்றுநீயும்
நின்றாக்கால்வாரியிடும்நிலைக்கெட்டாது

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-௨௪

௧௪

தலைக்குமேற்சுடரணவாய்வுதங்கி
 தந்திதனிலேரியுத்தான் தயவாய்நின்று
 அலைக்குமேநாணைற்றியறுத்துக்கொண்டு
 அருபவெரிதன்னிலே அறிவாய்ப்பாய்ந்து
 மலைக்குமேமலையேறிமகேந்திரஞ்சுத்தி
 மதனையாயனுதினமும்வாழுவாயே.

௩௬௬

வாழ்வமதனையாயிருந்தேதன்யானும்
 மனென்மணிபாளமுர்தத்தைவாங்கியுண்டேன்
 ஆளவேயறுமுகமாய்ப்பட்டந்தேநின்றேன்
 அச்சுதன்மருகனென்று அருளும்பெற்றேன்
 நாளவேநாள்வளப்பஞ்செய்யாமற்றான்
 நலமானமும்மூலம்நாடிக்கொண்டேன்
 ஆளவேயமுர்தந்தான்பொசித்தேனையா
 அடங்காததிந்தனென்றுமருளினுரை

௩௬௭

அருளினுரென்றுசொல்லிச்சொன்னீனையா
 அருமுகமேயெகவெளிதுகண்டநாதா
 அருளினதோர்மும்மூலவகையுஞ்சொன்னீர்
 வாய்வானசுடர்தனையுமுழங்கச் சொன்னீர்
 தருளினதோர்தாய்பதத்தைப்போற்றச்சொன்னீர்
 தமர்கினையுந்தங்கனையுமறுக்கச்சொன்னீர்
 அருளினதோர்நானையுந்தான்சாவார்க்கெல்லாம்
 அமைத்தபடிகாணுங்குறியைஅறைகிறேனே

௩௬௮

அறைகிறேனென்மகனேமாணுகேஞர்
 அப்பனேநானேமுநல்காவோர்க்கெல்லாம்
 நிறைகிறேன்காலனென்றமிழல்தானப்பா
 நிச்சயமாய்க்குத்தாட்டம்நிதானங்காட்டும்
 வறைகிறேன்அதையறிந்துமைந்தாநியும்
 வகையானமும்மூலம்வழியாய்க்கொண்டால்
 நிறைகிறேன்வனுயிரும்போகாதப்பா
 நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறேனினவாய்த்தீரே

௩௬௯

திர்க்கமாய்மும்மூலந்தினந்தோறுந்தான்
 தின்னுமலவிடாதேயுயர்திடமாய்ச்சொன்னேன்

ஆர்க்குமடாஅவனுயிரும்போகாதப்பா
 அகண்டவெளிக்குள்ளிருந்து ஆடச்செய்வான்
 மார்க்கமடாமாதத்தாய்வடிவைக்காண்பாய்
 மாறாதசிரஞ்சீவிமகிமையாவான்
 கார்க்கவல்லோகாமமுந்தான் கட்டிப்போகும்
 கயிலாயநாதரையுங்காணலாமே.

கள்ள

காணலாங்கானலென்றிழைத்தான்சாகுங்
 கருவியென்றதத்துவமுங்கழன்றுபோகும்
 ஆணலாம்வென்சாரையடுத்தாக்காண்பான்
 அருபவெளிதன்னிலையடங்கிக்கொள்வான்
 நாணலாம்நாதமணிகட்டிப்போகும்
 நந்திகொலுவிருப்பிடமுந்நாடிக்காணும்
 பூணலம்புஷ்பராகமலையிலேறிப்
 பொல்லாப்புவானதையும்போக்கலாமே.

கள்ள

போக்கவேயிப்படியும்வகையுஞ்சொன்னேன்
 போகாதவினைகளையும்போக்கச்சொன்னேன்
 ஏர்க்கவேயிராறுதலத்தைக்காண
 யிதமாகப்புத்தியுந்தானெடுத்துச்சொன்னேன்
 காக்கவேகாமந்தைகட்டச்சொன்னேன்
 கபாலந்தான் திறக்கிறதோர்தட்டமுஞ்சொன்னேன்
 தீர்க்கவேதிரிபுரையைக்கண்டுகொண்டு
 தெளிவானசித்தனென்றுதெரிந்துகொள்ளே

நாளநு

கொள்ளடாவெளிதாண்டியொளிவுதாண்டிக்
 குறையாதபேரொளியிற்கூட்டிக்கொள்ளு
 அல்லடாஅஷ்டாங்கநிலையுங்காணும்
 ஆயியென்றமவுனமதையடக்கிக்கொள்ளும்
 நிலலடாநிட்சயத்தைப்பத்திநீங்கள்
 நித்திரையைப்போக்கியுந்தானினைவாய்வாழ்ந்து
 வல்லடாவல்லவனாயிருந்தீரானால்
 வயிரத்திருவிளக்குனக்குவாய்க்குந்தானே

கள்ள

வாய்ப்பாகச்சொல்லிவைத்தேன்மனதிரங்கி
 வஸ்தானவஸ்திலேயும்வளரச்சொன்னேன்
 வய்ப்பாகச்சொல்லவில்லையிந்தமார்க்க
 மிதிம்பாலேமாண்டாக்காலென்னசொல்வேன்

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-உ.க.

சுக

காய்ப்பாககாலனையும் கட்டித் துத் துத்
கவிரையமேருவையுங்கடந்துநிலை
பாய்ப்பாகப்பாய்ந்துநீபரியிலேறிப்
பராபரத்தைப்பூசித்துப்பற்றுவாயே.

கள்ள

பற்றியேவாசியுந்தான்பதநியோகம்
பங்குபங்காய்க்கருவியெல்லாம்பாய்ந்துபோகும்
அற்றவேஆருரிடங்கிப்போகும்
அரமானநம்முந்தானவர்க்கேவாய்க்கும்
பெற்றபேரிப்படியேவா னும்பெற்றேன்
பிலத்தநந்திபீடத்திற்சென்றதுநின்றேன்
அத்தபின்னருனாகத்தையனுத்தேன்
அதினலேயாறுமுகனென்றுபேரே

கள்ள

பேராகிஊராகிப்பெரிதுமானேன்
பேசாதவஸ்துவாய்ப்பிலத்துநின்றேன்
ஆராகியநியாகியபுனமாகி
யண்டசுவர்தன்னையுந்தானடுத்தந்தாண்டி
நேராகிநிறையாகிநிர்மதியுமாகி
நிம்லனென்றுபேரெடுத்தநிசமாய்நின்றேன்
காராகிகவிலாயகிரியுமாகி
கடம்பவனத்தையனென்றுகருதினே

சுக

கருதினார்க்கத்தென்கைக்கண்டுமெச்சிக்
கரைகாணுபெரோவியைக்காட்டியின்றி
உருகினாருள்முனைவிரைவிரைவாய்நின்ற
ஒங்காரகம்பத்திலொடுக்கிநின்றேன்
அருகினாசனமுமனியுயர்ந்தார்
அடிபணிந்துகாதிலிருகுழையுமிட்டார்
கருதினார்க்கத்தென்கைப்பெருமிட்டு
கபடற்றித்தென்கைகருதினே

சுக

கருதினாரைப்போலகண்டாருண்டோ
கபடற்றனாய்நின்றகண்டாருண்டோ
அதுதினமுமும்மலத்தபற்றுகாருண்டோ
ஆருகிருமநாமென்றுநிறைப்பாருண்டோ
வருதியெளறவாகையத்தானநிவாருண்டோ
வந்தானவஸ்தில்நின்றவாழ்வாருண்டோ

சுதினாநாயா னும்போயலைந்தேயானுந்
தேனியுட்கிருபையினுலறிந்திட்டேனே

கஅக

அறிந்திட்டேனான்மாவையானுமைந்தா
அமுருனபடுகுழியைத்தள்ளிப்போட்டேன்
திறந்திட்டேன்மெய்ச்சுடரிற்சொக்கியானுந்
துய்யமென்றவெளியேறித்துடந்நுகண்டேன்
வருந்திட்டேன்வாசியென்றகுதிரைமீதில்
வாய்ப்பாகயேறியுந்தான்மகிமைகண்டேன்
முறிந்திட்டேனுறமுறையார்தன்னைநிட்டு
முக்கியமாய்மும்முலங்கொண்டிட்டேனே

கஅஉ

கொண்டதினாற்குருவாக்கிக்குமாநாகி
குறையாதபொருள் தனிற்கூடிக்கொண்டேன்
அண்டதினாற்பென் றவெளியுமானேன்
ஆன்மாவேயானாகியருளும்பெற்றேன்
வண்டபடிவண்டர்களைவதைத்துப்போட்டேன்
வாசிவடிவேலையுந்தான்வாங்கிக்கொண்டேன்
தண்டபடிதாய்பதத்தில்தனுஷும்பெற்றேன்
தமர்திறக்கும்வாசலையுங்கண்டிட்டேனே

கஅ௩

கண்டபடியேமுகடலமுர்தங்கண்டேன்
கனமானமகிஷங்களைக்கரைத்துப்போட்டேன்
அண்டபடியக்கடலிலடுத்திச்சென்றேன்
ஆசானையகூணமேயறிந்துகொண்டேன்
மண்டபடிமனமுருகிமனந்தளர்ந்தேன்
மாராட்டப்பேச்சையெல்லாமதிகப்பெற்றேன்
தொண்டர்படிதொண்டுபண்ணிநிலைத்துக்கொண்டேன்
துவாதசாந்தவீதியிலேகொக்கினேன்

கஅச

சொக்கியேயிருக்கையிலேவாதலுநிற்
கணங்கனென்றதாய்பதத்தைச்சூழ்ந்துக்கொண்டேன்
அக்கினியாய்மரத்தில்பா னுமுண்டேன்
ஆயிரத்தெட்டிருள்புகம்பொன்னமுதுமாச்சே
முக்கியமாய்மூவலகுமுருவீநின்றேன்
முச்சுடராய்த்தேகமுந்தானெளிவுமாச்சு
பக்கியேபராபரையைச்சேணமாக்கப்
பத்மநாபனையுக்குபடியாக்கினேன்

கஅநி

படியாக்கிக்கொளங்கனைசனாக

பருத்ததோர்மயில்மீதிலெறிக்கொண்டேன்
படியாக்கி அண்டபராபரங்களெல்லாம்

பாய்ந்தேதான்கவனமாப்ச்சத்திவந்தேன்

அடியாக்கிபூமியைத்தான்மைந்தாயானும்

அண்டரண்டவெளியைபரசிரசதாக்கி

குடியாக்கிப்பூதலத்தில்தந்தந்தனைக்

குரத்தியுடகணவெனன்றுகூறப்பெற்றேன்

நாஅக

கூறுகிக்குறையாதபொருளுமாகி

குலைகாரனென்றுசொல்லி கூறும்பெற்றேன்

ஆராகியவனியெல்லாந்தெய்வமாகி

ஆறுமுகமாகியெங்கும்அருளேகொண்டேன்

நேராகிநிலையாகிநிச்சயமுமாகி

நீங்காமலெவ்வுயிரும்யானுமானேன்

மாறுகிமன்மதசொருபமாகி

மரகதமாயனுதினமும்வாழ்ந்திட்டேனே

நாஅக

வாழ்ந்திட்டேன்தெய்வசபைக்குறவன்யானும்

வள்ளியெனுந்தேவிக்குமணானானேன்

தாழ்ந்திட்டநந்திக்குத்தமதியானே

தாயானசிற்பறைக்குப்பிள்ளையானேன்

ஆழ்ந்திட்டஅரனுக்குப்பிள்ளையானேன்

அல்லோர்க்குந்தெய்வமாய்அறிவாய்நின்றேன்

காய்ந்திட்டகாலனுக்குக்கர்த்தனானேன்

கண்டவர்க்குமெய்ஞ்ஞானங்கருதுவோமே

காஅக

கருதவேயிதனாலேயானுமைந்தா

காரணசற்குருவினிடகருத்தினாலே

அருந்தவேமும்மூலங்கொண்டதாலே

அரனுக்குப்பிள்ளையென்றுந்தகப்பனானேன்

வருந்தவேவாய்வினிடவிளக்கந்தாலே

வயிரத்திருவிளக்கையுந்தான்வசமாய்க்கண்டேன்

திருதவேதிரபுரையின்கிருபையாலே

தியான அக்கினியிற்சேர்ந்திட்டேனே

நாஅக

சேர்ந்திட்டேன் அக்கினியிற்சொக்கவாழ்ந்தேன்

தீர்த்தங்களானதையுந்திடமாய்க்கண்டேன்

தாழ்ந்திட்டேனப்புறமும்மேலேசென்றேன்
 தமர்திறக்கும்வாயனுடையவும்பெற்றேன்
 வாழ்ந்திட்டேன்சுத்தஜலமங்குகைண்டேன்
 வாய்வரையோகத்தைவழியாய்க்கொண்டேன்
 ஆழ்ந்திட்டஅண்டகடரழகுதன்னை
 ஆராலும்சொல்லரிதுஐயாபாரே

௩௧௧

பாரென்றாளுஞருவையிப்படி யுஞ்சொன்னீர்
 பவபவபேச்சுகவாய்ப்பகடஞ்சொன்னீர்
 தாறென்றயோகநிலையறியச்சொன்னீர்
 தமர்திறக்கும்வாயல்தனைக்காணச்சொன்னீர்
 ஆரென்றுசுத்தஜலமறியச்சொன்னீர்
 அதிசயங்களுள்ளதெவ்வாமறிவாய்ச்சொன்னீர்
 சாரென்றீர்எனதிடத்திலிருக்கயானுங்
 கடவுளைந்தனுக்குக்கருதுவீரே

௩௧௨

சுருதுகிறயென்மகனைமாணுகேளு
 காலனுடதேசமடாதெட்சணந்தானப்பா
 அருதுகின்றபொதிகைமலைச்சார்வுமுண்டு
 அத்தேசமோடாகவுயர்ந்தேநிற்கும்
 வருதுகின்றஅம்மலையிலிருந்துவாழ்வாய்
 மாசுதுகிறஞ்சுவியாய்வாழ்ந்தேநிற்பாய்
 சருதுகிறஅங்குஷ்டத்தனுஷமரவாய்
 தற்பரம்பொல்லவடிவாகித்தானிற்பாயே

௩௧௩

சீராகியாகிநா னுமாவாய்த்
 தந்தையோலனுதினமுந்தானுப்பிற்பாய்
 ஆனாகிப்பெண்ணாகி அணவுமரவாய்
 அவனியுள்ளதித்தர்கன் தானடுத்தெல்லாம்
 ஊனாகிசகித்தெரல்லாமுன்னைக்கண்டு
 உறுதியாய்ப்பேசுற்றிடுகய்துயெருங்கிவாழ்வாய்
 வானாகிவானவர்கன்போற்றுவவர்கன்
 வல்லவந்தானனுதினமும்வந்திடுகுவாரே

௩௧௪

ஸந்திடுவார்முனிவரெல்லாம்வணங்கிநிற்பார்
 வாய்ப்பாணமந்தெல்லாம்வணக்கஞ்செய்வார்
 தந்திடுவாங்கிம்புருடாடல்செய்வார்
 சத்தேகாடிநவீபோலேதானுயிநிற்பார்

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-உா.

11

சு

விந்திவார்விமானமென்றவாசியேறி
 வீற்றிருப்பாயனுதினமும்விலகாமற்றான்
 கந்திவோர்கந்தியிலேநாடிநிற்பாய்
 நாலைந்துவாயலையுமடைத்துக்கொள்ளே

ககச

கொள்ளடாமுன்சொன்னமூலமுண்ணு
 குறையாது ஆயிசுகூந்துபாரு
 அல்லடாஅனுவனவும்விட்டிடாதே
 அகஸ்தியனேபுத்தியாயறிவாப்பில்லு
 வல்லடாவல்லத்துக்கோட்டைக்குள்ளே
 வஸ்தானபராபரமும்வாய்ப்பாய்க்காணும்
 நில்லடாதிட்சயத்தில்கீழும்நிலு
 நீங்காதவஸ்தோடேநிலைத்துநிலே

ககது

நில்லடாஒருநிலையாய்திறுத்திரீயும்
 நின்றாக்கால்சிவபோகம்நெடுநாள்நிற்கும்
 அல்லடாஅருயிருந்தான்றானென்றும்
 ஐயனேஅனுதினமும்நினைக்கவேணும்
 வல்லடாவல்லவையுருந்துகொண்டு
 வையகத்தோர்தங்கனையுமதிக்கப்பெற்று
 செல்லடாசிகரமென்றநெல்லியுண்ணு
 திவினைகள்தானகற்றிதிடமாய்கில்லே

ககசு

நில்லடாவாசியைத்தான்வாங்கிக்கொள்ளு
 நீங்காதகருவிகளேவதைத்துப்போடு
 அல்லடாயெனைப்போலஆசானையா
 அப்பனையுந்தனுக்குவாயாதப்பா
 சொல்லடாசிவஞானந்தன்னைத்தோந்து
 சொற்பெரியமுழுட்சுதன்னைப்போற்றிசெய்து
 செல்லடாசிவஞானகருவுக்குள்ளே
 தினந்தினந்தானபணிந்துயினிதிடமானில்லே

ககஎ

நில்லடாசகலகலைஞானஞ்சொன்னேன்
 நீங்காதமும்மூலநிலையுஞ்சொன்னேன்
 அல்லடாஅதிவஸ்தையறியச்சொன்னேன்
 அடங்காதசித்தனைன்றுஆடச்சொன்னேன்
 வல்லடாயோகத்தின்வகையுஞ்சொன்னேன்
 வஸ்தானமும்மூலங்கொள்ளச்சொன்னேன்

சுஅ

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-உா.

அல்லடா அதையெடுத்துபூசைசெய்து

அடங்காத ஆன்மாவிலடங்கிநில்லை

ராகுஅ

நில்லென்றேன்லோகமெல்லாமுனக்குசித்தி

நேரானபூலோகம்நெருங்கியாடுஞ்

சொல்லுகிறேன்பாலகனேநினைவாய்க்கேளு

தேசமெங்குமாடுகின்றசெயலைக்கேளு

வல்லவன்றன்செயல்விட்டால்மார்க்கமில்லை

வாலைதனையடிபணிந்துமவுனங்கொள்ளு

கொள்ளுகிறவாசியின்றன் குறியைக்கேளு

குவலயத்தில்செய்கின்றமார்க்கந்தன்னை

விள்ளுகிறேன்மகாரமென்றநீரைவுண்ணு

விதிவிலக்கிவாழலாமுண்மைசொன்னேன்

கசு

சொன்னசொல்தவறாமல்நிலையிலில்லு

சோதினையாய்த்தோன்றிடுமேதுவாதசாந்தம்

வின்னம்வருமவுனத்தைவிட்டிடாதே

மேதினியோர்கருத்தறிந்துவிவரஞ்சொல்லு

சொன்னதோர்கற்பமதைவிவரஞ்சொல்லு

தோன்றுமடாஉகாரமென்னுமும்முலந்தான்

திண்ணமானசிகாரமென்றநெல்லியுண்ணு

திரமாகவாலையடிச்சயங்கொள்வாயே

உா

நிச்சயமாயிப்படியேமுறையைச்சொன்னேன்

நெநொளாய்வாமுவென்றுநிதானஞ்சொன்னேன்

அச்சரமாயென்னுடையஇருதூற்றுக்குள்ளே

அடங்காதகருவையெல்லாமடக்கிப்போட்டேன்

பட்சமாய்ப்பராபரத்துநிலையுஞ்சொன்னேன்

பாய்ந்துமயிலேறுகின்றமகிமைசொன்னேன்

அட்சயமாயதையறிந்துமவுனங்கொள்ளு

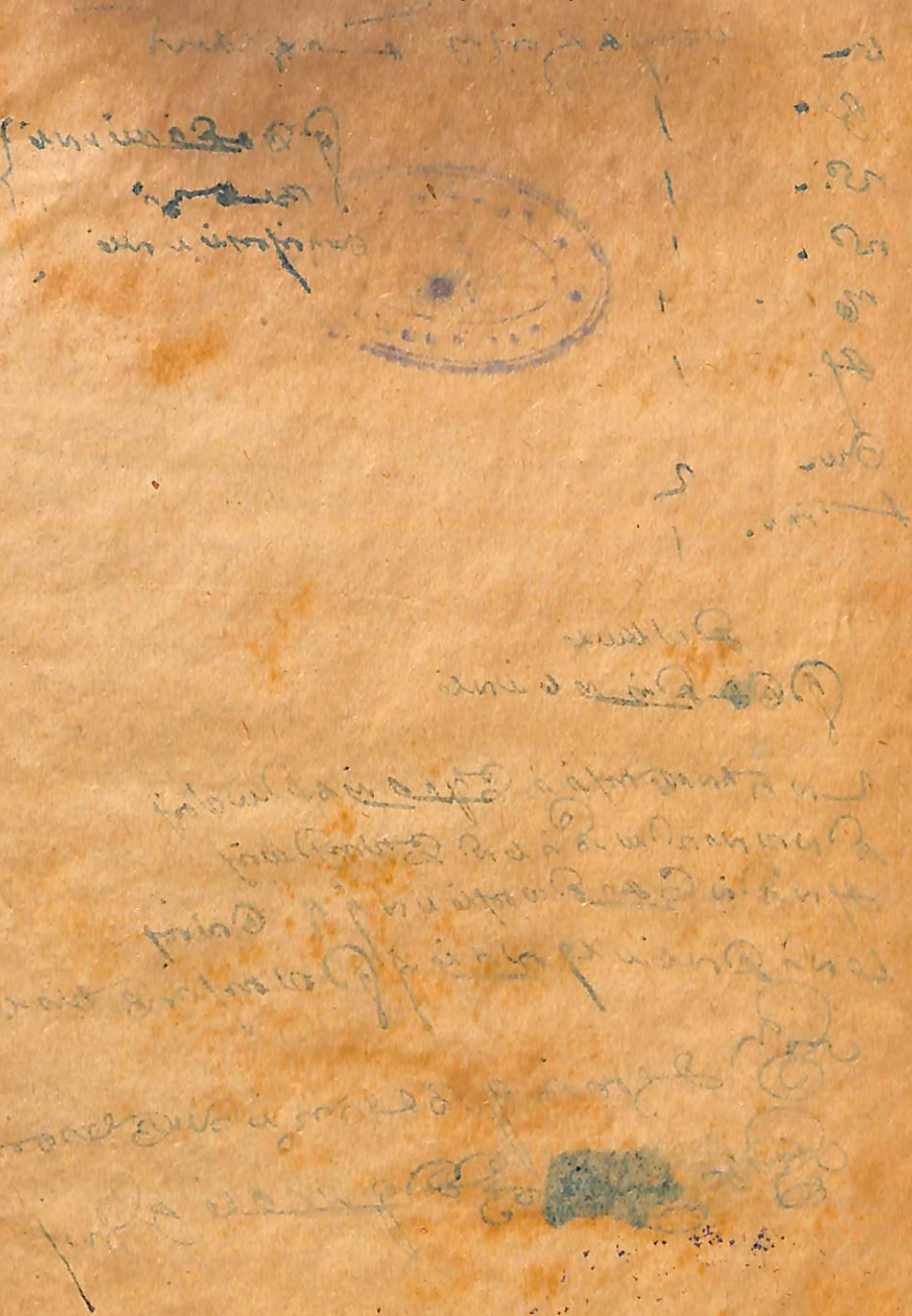
அகதியனெஞானமிருதூற்றுமுற்றே.

உாகு

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-உா

முற்றுப்பெற்றது.





Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the left side, possibly a list or index.



Handwritten text on the right side, possibly a date or page number.

Handwritten text on the right side, possibly a date or page number.

Handwritten text on the right side, possibly a date or page number.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a footer or concluding remarks.